

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยคักสรรที่เกี่ยวกับการบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ ในรายคานและรายชอ

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาจำแนกตามเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควยการทดสอบ ที-เทสท์

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง เกี่ยวของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีประสภการพ้ในการทำงานแตกต่างกัน

ตอนที่ ๕ ความคิดเห็นและชอเสนอแนะของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยคักสรรที่เกี่ยวกับการบัณฑิตศึกษาสาขาสังคมศาสตร์

เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้อักษรย่อ และสัญลักษณ์ค่าสถิติ ซึ่งมีความหมายคังต่อไปนี้

- CU หมายถึง นิสิตจุฬาลงกรณ มหาวิทยาลัย
- KU หมายถึง นิสิตมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
- TU หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- NIDA หมายถึง นักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- \bar{X} หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยหรือค่ามัธยิมเลขคณิต (Mean)
- S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- t หมายถึง ค่าทดสอบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

B.G.	หมายถึง	แหล่งความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
WG	หมายถึง	แหล่งความแปรปรวนภายในกลุ่ม
SS	หมายถึง	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองของค่าเฉลี่ย
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
GPA 1	หมายถึง	กลุ่มของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๐๐-๓.๔๔
GPA 2	หมายถึง	กลุ่มของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป
NS	หมายถึง	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Not Significant)
S	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติ (Significant)
EX 1	หมายถึง	กลุ่มของนิสิตนักศึกษาที่รับราชการ
EX 2	หมายถึง	กลุ่มของนิสิตนักศึกษาที่ทำงานกับธุรกิจเอกชน
EX 3	หมายถึง	กลุ่มของนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ
EX 4	หมายถึง	กลุ่มของนิสิตนักศึกษาที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว
EX 5	หมายถึง	กลุ่มของนิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้ทำงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๑ คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม ประสบการณ์ในการทำงาน และระยะเวลาในการทำงาน

สถานภาพ	CU		KU		TU		NIDA		รวม	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
๑. เพศ										
ชาย	๕๕	๕๗.๕	๒๑	๕๕.๗	๒๕	๕๖.๐	๑๑๗	๕๒.๒	๒๑๘	๕๒.๖
หญิง	๒๑	๕๒.๖	๒๕	๕๕.๓	๒๕	๕๕.๐	๑๑๑	๕๑.๘	๒๐๒	๕๑.๕
๒. คะแนนเฉลี่ยสะสม										
๓.๐๐-๓.๕๕	๑๗	๕๖.๕	๓๖	๕๕.๓	๑๐๓	๕๖.๑	๑๗๑	๕๑.๐	๓๒๗	๕๖.๑
๓.๕๐ ขึ้นไป	๓๕	๓๓.๖	๑๐	๒๑.๗	๓๖	๒๕.๕	๑๗	๕.๐	๑๐๒	๒๐.๕
๓. ประสบการณ์ในการทำงาน										
รับราชการ	๓๖	๓๑.๐	๓๖	๕๕.๒	๒๕	๕๖.๕	๑๕	๕๒.๐	๑๑๒	๕๕.๒
ทำงานกับธุรกิจเอกชน	๑๕	๑๒.๕	๕	๕.๗	๕๒	๓๐.๒	๓๐	๑๖.๐	๕๑	๑๕.๖
ทำงานรัฐวิสาหกิจ	๖	๕.๒	-	-	๑๕	๑๓.๗	๕	๕.๓	๓๑	๖.๕
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	-	-	๑	๒.๒	๖	๕.๓	๓	๑.๖	๑๐	๒.๐
ไม่ได้ทำงาน	๕๕	๕๐.๕	๕	๑๐.๕	๗	๕.๐	๒๕	๓๖.๒	๑๓๕	๒๕.๕
๔. ระยะเวลาในการทำงาน										
ต่ำกว่า ๕ ปี	๕๐	๕๕.๖	๑๓	๓๑.๗	๕๐	๒๐.๖	๕๕	๕๕.๒	๒๐๘	๕๕.๑
๕ - ๑๐ ปี	๑๕	๒๐.๕	๑๒	๒๕.๓	๓๒	๒๕.๒	๒๑	๑๗.๕	๗๖	๒๒.๕
มากกว่า ๑๐ ปี	๓	๕.๕	๑๖	๓๕.๐	๒๐	๑๕.๒	๕	๓.๓	๕๓	๑๒.๒
รวม	๑๑๖	๒๓.๗๒	๕๖	๕.๕๑	๑๓๕	๒๕.๕๓	๑๕๕	๓๕.๕๕	๕๕๕	๑๐๐

ตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสำรวจเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๑๑๖ คน นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน ๔๖ คน นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน ๑๓๔ คน นักศึกษาด้านบริหารศาสตร์ จำนวน ๑๔๔ คน รวมทั้งหมก ๔๔๕ คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ในค่านเพศ ปรากฏว่านิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ตอบแบบสำรวจมีเพศชายและหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน แต่ที่ศึกษาด้านบริหารศาสตร์ ที่ตอบแบบสำรวจมีเพศชายมากกว่าเพศหญิง และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วนิสิตนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่ตอบแบบสำรวจมีจำนวนใกล้เคียงกัน (เพศชาย : เพศหญิง เท่ากับ ๒๕๗ : ๒๓๒)

ในค่านคะแนนเฉลี่ยสะสม ปรากฏว่าทุกสถาบันมีนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ระหว่าง ๓.๐๐-๓.๔๔ มากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป (๗๕.๑ % : ๒๐.๕ %)

ในค่านประสบการณ์ในการทำงาน ปรากฏว่าโดยส่วนรวมแล้วนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ (๔๔.๒ %) รองลงมาคือ ยังไม่ได้ทำงาน (๒๔.๔ %) และอาชีพที่นิสิตนักศึกษาทำน้อยที่สุดคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว (๒ %)

ในค่านระยะเวลาในการทำงาน ปรากฏว่าโดยส่วนรวมแล้วนิสิตนักศึกษาที่ทำงานแล้ว ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานต่ำกว่า ๕ ปี (๕๕.๑๔ %) รองลงมาคือ ๕ - ๑๐ ปี (๒๒.๕๗ %) น้อยที่สุดคือ มากกว่า ๑๐ ปี (๑๒.๒๙ %)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยค้ำจุนที่เกี่ยวกับ การบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมศาสตร์

ในการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการค้ำน้ำหนักค่าเฉลี่ยของแต่ละขงความคิดเห็นดังนี้

- ๑.๐๐ - ๑.๔๐ ถือว่านิสิตนักศึกษาเห็นว่าการปฏิบัติตามข้อระพงคังกล่าวน้อยที่สุด หรือเกือบไม่มีเลย
- ๑.๔๑ - ๒.๖๐ ถือว่านิสิตนักศึกษาเห็นว่าการปฏิบัติตามข้อระพงคังกล่าวน้อย
- ๒.๖๑ - ๓.๘๐ ถือว่านิสิตนักศึกษาเห็นว่าการปฏิบัติตามข้อระพงคังกล่าวในระดับ ปานกลาง
- ๓.๘๑ - ๔.๒๐ ถือว่านิสิตนักศึกษาเห็นว่าการปฏิบัติตามข้อระพงคังกล่าวในระดับ มาก
- ๔.๒๑ - ๕.๐๐ ถือว่านิสิตนักศึกษาเห็นว่าการปฏิบัติตามข้อระพงคังกล่าวในระดับ มากที่สุด

ตารางที่ ๔ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา กานหลักสูตรจำแนกตามมหาวิทยาลัย

กานหลักสูตร	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๑. สามารถทำวิจัยในสาขาของตนได้	๓.๕๑	.๕๐	๓.๔๕	.๓๖	๓.๕๓	.๓๘	๓.๒๕	.๔๓	๓.๕๔	.๔๖
๒. สามารถนำผลวิจัยมาประยุกต์ใช้ได้	๓.๕๕	.๔๘	๓.๖๕	.๓๗	๓.๖๑	.๓๕	๓.๒๕	.๔๐	๓.๕๖	.๔๐
๓. รู้จักลึควิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล	๓.๔๐	.๖๖	๔.๐๐	.๖๗	๔.๐๑	.๖๕	๓.๓๓	.๓๗	๓.๔๕	.๓๖
๔. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่	๓.๒๘	.๔๒	๓.๓๒	.๔๑	๓.๔๕	.๓๖	๓.๕๑	.๓๕	๓.๕๖	.๓๘
๕. ศึกษา และติดตามความรู้ ความก้าวหน้าทางคานวิชาการอยู่เสมอ	๓.๓๕	.๔๘	๓.๓๕	.๓๖	๓.๔๖	.๓๕	๓.๕๐	.๓๕	๓.๕๖	.๔๑

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

งานหลักสูตร	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๖. สามารถแสวงหาความรู้และถ่ายทอด ความรู้ ความคิดเห็นของตนเองออก มาได้ไม่ว่าในรูปของการพูดและการ เขียน	๓.๕๕	.๔๕	๓.๕๖	.๓๕	๓.๓๖	.๓๗	๓.๒๕	.๓๕	๓.๕๑	.๔๐
๗. สามารถประยุกต์ความรู้ในการ ทำงานได้	๓.๑๐	.๔๓	๓.๕๕	.๕๖	๓.๒๓	.๔๔	๓.๕๕	.๔๑	๓.๕๒	.๔๔
๘. มีความตั้งใจที่จะศึกษาปรับปรุงงาน ให้ดีขึ้น	๓.๓๒	.๔๒	๓.๕๕	.๓๓	๓.๔๐	.๕๐	๓.๓๑	.๓๓	๓.๒๓	.๔๕
๙. มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของ สังคม	๓.๕๐	.๑๐๓	๓.๕๕	.๒๕	๓.๓๕	.๓๓	๓.๒๕	.๔๒	๓.๕๑	.๔๔
๑๐. รู้จักใช้กลยุทธ์พินิจในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้อย่างดี	๓.๓๕	.๔๑	๓.๔๐	.๕๔	๓.๓๕	.๓๖	๓.๕๕	.๒๓	๓.๒๐	.๓๒
๑๑. มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ ในการประกอบวิชาชีพของตน	๒.๔๕	.๔๖	๓.๒๓	.๔๔	๓.๓๓	.๔๖	๓.๑๓	.๓๕	๓.๑๕	.๔๕
๑๒. สามารถให้การศึกษา มีกอบรม และให้คำปรึกษาแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง ของในสาขาวิชาชีพของตนได้	๓.๑๓	.๔๖	๓.๔๐	.๔๑	๓.๕๕	.๕๐	๓.๒๕	.๓๓	๓.๓๕	.๔๕
รวม	๓.๓๕	.๕๑	๓.๔๐	.๕๒	๓.๓๖	.๕๕	๓.๕๑	.๕๑	๓.๕๑	.๕๓

ตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาทั้ง ๔ มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาด้านศาสนศาสตร์ ทั้งโดยส่วนรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน และข้อ ๑๒ สามารถให้การศึกษา ฝึกอบรมและให้คำปรึกษาแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาชีพของตนได้ ที่อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง ๕ ข้อแรก คือ ข้อ ๓ รู้จักศึกษาวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ข้อ ๔ มีความตั้งใจที่จะศึกษาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ข้อ ๑๐ รู้จักใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจและแก้ปัญหา ข้อ ๔ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ข้อ ๕ ศึกษาและติดตามความรู้ ความก้าวหน้าทางด้านวิชาการอยู่เสมอ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๘๕ ๓.๖๗ ๓.๖๐ ๓.๕๖ และ ๓.๕๖ ตามลำดับ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๑๘

เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาเป็นรายมหาวิทยาลัย พบว่าทุกมหาวิทยาลัยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ด้านศาสนศาสตร์ ในแต่ละมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ยกเว้นของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๓๘

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาคณะ
 ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

คำอธิบายเนื้อหาวิชา	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๑. เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคย เรียนมาก่อน	๓.๑๖	๑.๓๑	๓.๕๐	๑.๑๓	๓.๖๖	๑.๓๕	๓.๕๖	๑.๕๕	๓.๕๕	๑.๕๕
๒. เนื้อหาวิชาที่สร้างเสริมความ สามารถทางการวิจัย	๓.๑๖	๑.๐๓	๓.๕๕	๑.๕๕	๓.๓๒	๑.๕๑	๓.๑๐	๑.๕๒	๓.๒๒	๑.๕๕
๓. เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี	๓.๕๑	๑.๐๓	๓.๕๕	๑.๕๕	๓.๕๐	๑.๕๕	๓.๕๕	๑.๕๕	๓.๕๕	๑.๕๕
๔. เนื้อหาวิชาที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์	๓.๓๕	๑.๑๕	๓.๓๕	๑.๕๕	๓.๖๕	๑.๕๒	๓.๒๒	๑.๕๓	๓.๓๕	๑.๕๕
๕. เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ที่สามารถ นำไปปฏิบัติได้	๒.๕๓	๑.๐๕	๓.๕๐	๑.๕๑	๓.๕๒	๑.๕๑	๓.๒๐	๑.๕๕	๓.๒๓	๑.๕๕
๖. เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้าง ความสามารถในการทำงานอาชีพ	๒.๖๖	๑.๐๐	๓.๕๖	๑.๕๕	๓.๓๒	๑.๕๓	๓.๒๑	๑.๕๕	๓.๑๕	๑.๕๕
๗. เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลอง	๒.๑๖	๑.๐๒	๒.๕๕	๑.๕๕	๒.๓๒	๑.๕๒	๒.๖๕	๑.๕๕	๒.๖๐	๑.๕๖
๘. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ของสังคม	๒.๕๑	๑.๑๕	๓.๓๒	๑.๐๐	๓.๓๕	๑.๕๖	๒.๕๓	๑.๕๕	๓.๐๓	๑.๐๕
รวม	๒.๕๕	๑.๓๒	๓.๕๕	๑.๕๕	๓.๕๑	๑.๕๕	๓.๑๕	๑.๕๒	๓.๒๒	๑.๖๑

ตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาทั้ง ๔ มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ ทั้งโดยรวมและเป็นรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี ข้อ ๑ เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนที่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๗๒ และ ๓.๔๕ ตามลำดับ และข้อ ๗ เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลองที่อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๖๐ ข้อที่พึงสังเกตคือข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้ง ๔ มหาวิทยาลัย และข้อ ๗ เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลองที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๔ มหาวิทยาลัยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาเป็นรายมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ พบว่านิสิตศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๖ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา คำนวณพบของผู้สอน จำแนกตามมหาวิทยาลัย

คำขอ	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๑. กระตุ้นให้ผู้เรียนวิพากษ์วิจารณ์ความรู้อันเป็นที่ยอมรับแล้ว	๓.๐๘	๑.๐๒	๓.๓๘	.๕๐	๓.๖๐	.๓๗	๓.๑๓	.๔๐	๓.๒๘	.๔๘
๒. มอบหมายงานใหญ่เรียนไปคนควาทดลองทำวิจัย ทำโครงการต่าง ๆ	๒.๕๖	๑.๐๘	๓.๕๘	.๕๑	๓.๕๑	.๔๕	๓.๒๘	.๕๑	๓.๒๘	.๕๖
๓. มักจะยกตัวอย่างงานวิจัยประกอบการสอน	๒.๗๖	๑.๑๘	๓.๐๒	.๕๘	๓.๒๑	.๕๖	๒.๗๐	.๕๗	๒.๘๘	.๕๗
๔. การสอนของอาจารย์มักจะเน้นทฤษฎี แง่คิด วิธีการวิเคราะห์ และพัฒนาการทางวิชาการ	๓.๕๓	๑.๐๐	๓.๖๓	.๕๕	๓.๗๖	.๖๕	๓.๕๘	.๕๓	๓.๕๖	.๕๑

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

คำบรรยายของผู้สอน	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๕. ส่งเสริมให้ครูเรียนเสนอและซักถาม ประเด็นต่าง ๆ ทางวิชาการร่วมกัน โดยอาจารย์เป็นผู้แนะแนวทางอย่าง ใกล้ชิด	๓.๐๘	.๕๖	๓.๓๗	๑.๐๐	๓.๗๕	.๔๘	๓.๐๓	.๔๓	๓.๒๗	.๕๕
๖. ให้ความคิดใหม่ ๆ แก่ครูเรียนเพื่อ เปิดความสนใจให้กว้างขวาง	๓.๐๗	๑.๐๗	๓.๓๓	.๕๐	๓.๗๕	.๔๐	๓.๐๘	.๔๓	๓.๒๕	.๕๕
๗. มักจะยกตัวอย่าง เปรียบเทียบจาก ประสบการณ์ของอาจารย์และ ผู้เรียนมาประกอบในการสอน	๒.๔๑	๑.๐๖	๓.๕๖	.๕๑	๓.๕๔	.๔๘	๓.๑๒	.๗๕	๓.๒๑	.๕๓
๘. พยายามเตรียมและเชื่อมโยง เนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกับงาน (อาชีพ) ที่ผู้เรียนทำอยู่	๒.๒๗	.๔๘	๒.๔๕	.๔๗	๓.๐๘	.๕๓	๒.๗๓	.๕๑	๒.๗๒	.๕๕
๙. ให้ความสำคัญในการประยุกต์ความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานและ ในชีวิตประจำวัน	๒.๕๔	๑.๐๒	๓.๓๓	.๔๕	๓.๑๔	.๔๑	๒.๔๕	.๔๕	๒.๕๕	๐.๕๑
๑๐. พยายามที่จะให้วิชาภาคทฤษฎีมี ความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ	๒.๖๗	.๕๗	๓.๒๖	.๕๔	๓.๓๒	.๗๖	๓.๐๘	.๔๕	๓.๐๕	๐.๔๕
๑๑. งานที่มอบหมายให้ครูเรียนทำมัก จะเป็นงานฝึกปฏิบัติหรือแบบฝึกหัด เพื่อให้เกิดความชำนาญ	๒.๖๖	.๕๔	๒.๕๔	๑.๐๘	๒.๔๕	.๕๒	๓.๐๗	.๕๖	๒.๕๑	๐.๕๖
๑๒. แนะนำให้ครูเรียนแลกเปลี่ยนความ รู้และประสบการณ์ในการทำงาน ระหว่างกัน	๒.๖๖	๑.๓๕	๓.๑๕	.๕๗	๓.๓๒	๑.๐๕	๒.๕๐	.๔๗	๒.๕๕	๑.๐๓
รวม	๒.๔๓	.๗๓	๓.๒๖	.๖๗	๓.๕๑	.๕๕	๓.๐๘	.๕๗	๓.๑๒	๐.๖๕

ตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาทั้ง ๔ มหาวิทยาลัย คำนมขหายของผู้อน ทั้งโดยส่วนรวมและเป็นรายชออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นชอ ๔ การสอน ของอาจารย์มักจะเน้นทฤษฎี แก่คิด วิธีการวิเคราะห์ และพัฒนาการทางวิชาการ ที่อยู่ในระดับมาก และเป็นชอที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดในทั้ง ๔ กลุ่มตัวอย่างด้วย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๕๒ ชอที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงรอง ๆ ลงมาคือ ชอ ๒ มอบหมายงานใหญ่เรียนไปคนควาททดลองทำวิจัย ทำ โครงการทาง ๆ ชอ ๖ ใทความคิดใหม่ ๆ แก่เรียนเพื่อเปิดความสนใจใทกว้างขวาง ชอ ๑ กระตุ้นใหญ่เรียนวิทาภษวิจารณ์ความรู้อื่นเป็นที่ยอมรับแล้ว ชอ ๕ ส่งเสริมใหญ่เรียนเสนอและ ดกเฉียงประเด็นต่าง ๆ ทางวิชาการรวมกัน โดยอาจารย์เป็นผู้แนะแนวทางอย่างใกล้ชิด โดยมี ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๒๘ ๓.๒๘ ๓.๒๘ และ ๓.๒๗ ตามลำดับ ชอที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ชอ ๔ พยายามเตรียมและเชื่อมโยง เนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกับงาน (อาชีพ) ที่ผู้เรียนทำอยู่ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๗๒

เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาเป็นรายมหาวิทยาลัย พบว่าทุกมหาวิทยาลัย มีค่าคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับขมขหายของผู้อนระดับบัณฑิตศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ ในแต่ละมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๗ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา คานกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามมหาวิทยาลัย

คาน กิจกรรมการเรียนการสอน	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 136		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๑. ใทรับความรู้และเทคนิควิธีเพียงพอที่ จะทำการวิจัยในสาขาวิชา	๒.๘๑	๑.๐๒	๓.๕๒	๐.๘๘	๓.๑๗	.๘๘	๓.๐๘	๐.๗๘	๓.๐๗	๐.๘๑
๒. ใทมีโอกาสทดลองทำวิจัย เช่น การคนควา ทำภาคินิพนธ์ ทำ โครงการทาง ๆ ฯลฯ	๒.๘๘	๑.๐๒	๓.๘๘	.๘๘	๓.๑๐	.๘๘	๒.๘๘	.๘๒	๓.๐๘	.๘๘
๓. ใทมีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับ การวิเคราะห์วิจารณ์	๓.๑๑	.๘๘	๓.๗๘	.๘๓	๓.๒๐	.๘๒	๓.๑๘	.๘๐	๓.๓๘	.๘๘
๔. ใทมีโอกาสศึกษาค้นควาตามความ สนใจ	๓.๐๗	๑.๐๗	๓.๘๘	.๘๘	๓.๕๒	.๗๘	๓.๒๒	.๘๘	๓.๓๑	.๘๑

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๕. ใ้มีโอกาสร่วมอภิปรายหรือตั้งคา บรรยายจากวิทยากรที่มีความ สามารถเป็นพิเศษเพื่อทราบถึง พัฒนาการใหม่ ๆ ในสาขาวิชา	๒.๖๐	.๕๕	๓.๐๕	๑.๐๓	๓.๑๗	.๕๕	๒.๕๐	.๕๓	๒.๕๕	.๕๕
๖. ใ้มีโอกาสไปศึกษาดูงานนอก สถานที่	๑.๕๒	.๕๑	๓.๐๐	๑.๑๕	๒.๒๑	๑.๑๓	๑.๕๕	.๕๒	๒.๑๐	๑.๐๕
๗. ใ้มีโอกาสไปฝึกงาน หรือฝึก ปฏิบัติทาง ๆ	๑.๕๐	.๕๕	๒.๕๗	.๕๑	๒.๑๕	๑.๐๗	๑.๕๒	.๕๕	๒.๐๑	๐.๕๗
๘. ใ้เห็นแบบวิธีการวิเคราะห์ปัญหา และเหตุการณ์อย่างมีเกณฑ์	๒.๕๕	๑.๑๕	๓.๐๕	.๕๕	๓.๒๑	๑.๐๓	๒.๕๕	.๕๖	๒.๕๕	๑.๐๑
๙. ใ้มีโอกาสดกลงนำแนวคิดทฤษฎี ต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้เพื่อทำ ความเข้าใจเหตุการณ์และปัญหา ที่เกิดขึ้น	๒.๕๗	.๕๕	๒.๕๑	.๕๒	๓.๐๕	.๕๗	๒.๗๓	.๕๕	๒.๕๑	.๕๒
๑๐. ใ้รับการปลูกฝังใ้มีความรับผิดชอบ ของงานและหน้าที่ของตนใน สังคม	๒.๖๕	๑.๐๕	๓.๖๓	.๕๕	๓.๖๑	.๗๕	๓.๑๒	.๕๐	๓.๒๐	.๕๕
รวม	๒.๖๒	.๗๗	๓.๒๕	.๗๒	๓.๐๕	.๖๐	๒.๗๕	.๖๐	๒.๕๕	.๖๕

ตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาทั้ง ๔ มหาวิทยาลัย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งโดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๒ ใ้ไม่มีโอกาสไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ และข้อ ๗ ใ้ไม่มีโอกาสไปฝึกงาน หรือฝึกปฏิบัติทาง ๆ ที่อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๑๐ และ ๒.๐๑ ตามลำดับ ข้อที่มึค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ข้อ ๓ ใ้ไม่มีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจารณ์ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๓๔ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงรอง ๆ มาคือ ข้อ ๔ ใ้ไม่มีโอกาสศึกษาค้นคว้าตามความสนใจ ข้อ ๑๐ ใ้ได้รับการปลูกฝังใ้มีความรับผิดชอบต่องานและหน้าที่ของ ตนในสังคม ข้อ ๑ ใ้มีความรู้และเทคนิควิธีเพียงพอที่จะทำการวิจัยในสาขาวิชา ข้อ ๒ ใ้ไม่มีโอกาสทดลองทำวิจัย เช่น การค้นคว้า ทำภาคปฏิบัติ ทำโครงการทาง ๆ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๓๒ ๓.๒๐ ๓.๐๗ และ ๓.๐๕ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายมหาวิทยาลัยพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของ นิสิตนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ ของแต่ละมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับปานกลางทุกมหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา ด้านการบริการทางวิชาการ จำแนกตามมหาวิทยาลัย

ด้านการบริการทางวิชาการ	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๑. การใ้บริการเกี่ยวกับการวิจัย เช่น การใ้บริการทางคำคมพิวเตอร์ การบริการใ้คำปรึกษาในด้านการวิจัย	๒.๕๓	๑.๐๘	๓.๓๐	๑.๑๑	๒.๕๒	๑.๓๖	๒.๗๘	๑.๘๘	๒.๖๗	๑.๕๘
๒. การใ้บริการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ การประชุมสัมมนาหรือการนิทรรศการทางวิชาการแก่ผู้เรียนเหมาะสม	๒.๕๘	๑.๕๕	๓.๐๐	๑.๘๘	๒.๘๒	๑.๘๘	๒.๗๒	๑.๘๘	๒.๗๒	๑.๘๘

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ด้านการบริการทางวิชาการ	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๓. การให้บริการในเรื่องเกี่ยวกับการ จัดประชุมสัมมนา หรือการจัด นิทรรศการทางวิชาการของยูนิ เวอสิตี เช่น การออกหนังสือเชิญวิทยากร ให้ การจัดสถานที่ให้ความสะดวก	๒.๕๖	๑.๐๑	๒.๕๕	๑.๕๐	๒.๕๗	๑.๕๕	๒.๖๗	๑.๕๓	๒.๖๓	๑.๕๓
๔. การบริการ เกี่ยวกับการไปปฏิบัติงาน นอกสถานที่ เช่น การศึกษาคณะที่ การบริการเรื่องรถรับ-ส่ง ไปปฏิบัติงาน ของมหาวิทยาลัยให้ความสะดวก	๑.๕๕	๑.๐๐	๒.๕๖	๑.๐๕	๒.๕๑	๑.๐๕	๒.๒๓	๑.๕๗	๒.๒๕	๑.๐๒
๕. การบริการ เกี่ยวกับการขายเอกสาร หรือหนังสือทางวิชาการเหมาะสม	๒.๕๕	๑.๐๑	๒.๕๐	๑.๕๖	๓.๑๐	๑.๕๑	๒.๕๕	๑.๕๕	๒.๖๓	๑.๕๓
๖. ปริมาณของหนังสือ เอกสาร วารสารทางวิชาการในท้องสมุคมี	๒.๖๗	๑.๐๕	๒.๖๗	๑.๕๗	๓.๒๗	๑.๕๓	๒.๕๑	๑.๕๕	๒.๕๐	๑.๕๕
๗. หนังสือเอกสาร วารสาร ใน ท้องสมุคมีความทันสมัย	๒.๖๑	๑.๐๕	๒.๖๕	๑.๕๗	๓.๓๕	๑.๕๕	๒.๕๕	๑.๕๕	๒.๕๓	๑.๕๒
๘. การบริการตอบคำถามและช่วย คนควาของบรรณารักษ์ท้องสมุค ช่วยในการเรียน และคนควา ของท่านได้	๒.๕๕	๑.๐๒	๒.๖๖	๑.๐๕	๒.๕๕	๑.๕๕	๓.๑๓	๑.๕๓	๒.๕๕	๑.๕๒
๙. เวลาเปิด-ปิด ทำการของท้องสมุค เอื้ออำนวยต่อการคนควา	๒.๖๑	๑.๑๗	๓.๑๑	๑.๑๑	๒.๕๑	๑.๕๑	๓.๐๕	๑.๕๕	๒.๕๐	๑.๐๑
๑๐. การให้เวลาในการยืมหนังสือ ของท้องสมุคเหมาะสม	๒.๖๕	๑.๕๕	๓.๑๓	๑.๕๑	๓.๑๕	๑.๕๕	๓.๒๕	๑.๕๒	๓.๑๒	๑.๕๑

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

คํานการบริการทางวิชาการ	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๑๑. การให้บริการแนะนำและเผยแพร่ ผลงานวิจัยใหม่ ๆ และหนังสือใหม่ ๆ ของห้องสมุดแก่ผู้เรียนเหมาะสม	๒.๓๗	.๔๕	๒.๗๒	.๕๕	๒.๘๒	.๔๐	๒.๗๓	.๔๓	๒.๖๗	.๔๕
๑๒. บรรยายภาคภายในห้องสมุดเหมาะสม กับเป็นสถานที่ศึกษาค้นคว้า	๒.๖๑	๑.๑๕	๒.๔๕	๑.๐๕	๓.๐๑	.๘๒	๒.๔๔	๑.๐๐	๒.๔๕	๑.๐๐
รวม	๒.๕๕	.๗๒	๒.๕๑	.๖๔	๒.๕๓	.๕๕	๒.๔๑	.๕๕	๒.๗๕	.๖๒

ตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาทั้ง ๔ มหาวิทยาลัย คํานการบริการทางวิชาการโดยส่วนรวมและเป็นรายข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๔ การบริการเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ ๖๓ ที่อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๒๕ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ ๑๐ การให้เวลาในการยืมของห้องสมุดเหมาะสม โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๑๒

เมื่อพิจารณาเป็นรายมหาวิทยาลัย พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการในแต่ละมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่อยู่ในระดับน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความถี่เห็นของนิสิตนักศึกษา
ด้านความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับนักเรียน

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง อาจารย์กับนักเรียน	CU N = 116		KU N = 46		TU N = 139		NIDA N = 188		รวม N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๑. ผู้เรียนไม่มีโอกาสทำวิจัยร่วมกับ อาจารย์	๒.๑๐	๑.๑๓	๒.๓๐	๑.๓๓	๑.๕๗	.๘๓	๒.๐๕	.๕๐	๒.๑๐	๑.๐๐
๒. อาจารย์มักจะวิพากษ์วิจารณ์งาน วิจัยต่าง ๆ ใ้ผู้เรียนทั้งเสมอ ในการสนทนากัน	๒.๒๐	๑.๐๐	๒.๓๕	๑.๐๕	๒.๖๓	.๘๗	๒.๒๕	.๕๐	๒.๓๕	.๕๕
๓. อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไป ร่วมกิจกรรมทางวิชาการตาม สถานที่ต่าง ๆ	๒.๒๕	๑.๐๕	๒.๖๑	๑.๑๑	๒.๕๐	.๘๘	๒.๑๕	.๕๕	๒.๒๕	.๕๕
๔. อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียน ไปฝึกปฏิบัติหรือทดลองงานหรือคุ งานตามสถานที่ต่าง ๆ	๒.๐๒	๑.๐๑	๒.๕๒	๑.๐๑	๒.๓๕	.๕๒	๒.๐๕	.๕๕	๒.๑๗	.๕๖
๕. อาจารย์กับนักเรียนมักจะสนทนากัน และวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงาน (อาชีพ) ต่าง ๆ	๒.๓๐	.๕๖	๒.๖๕	.๕๕	๒.๘๓	.๕๕	๒.๓๖	.๕๕	๒.๕๑	.๕๕
๖. อาจารย์กับนักเรียนมักจะนำปัญหาที่ เกิดขึ้นในสังคมมาสนทนากัน	๒.๕๒	๑.๑๐	๓.๐๕	๑.๐๕	๓.๒๕	.๘๘	๒.๖๓	๑.๐๐	๒.๘๐	๑.๐๕
รวม	๒.๒๑	.๘๖	๒.๓๑	.๘๘	๒.๕๗	.๖๒	๒.๒๕	.๖๘	๒.๓๗	.๗๕

ตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยส่วนรวมและรายชื่อของนิสิตนักศึกษา ทั้ง ๔ มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับผู้เรียนอยู่ในระดับ น้อย ยกเว้นข้อ ๒ อาจารย์กับผู้เรียนจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาสนทนากันที่อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๘๐

เมื่อพิจารณาเป็นรายมหาวิทยาลัย พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาแต่ละ มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับผู้เรียนในแต่ละมหาวิทยาลัย อยู่ในระคน้อย ยกเว้นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่อยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความถี่เห็นของนิสิตนักศึกษา
ด้านความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง ผู้เรียนด้วยกัน	CU		KU		TU		NIDA		รวม	
	N = 116		N = 46		N = 139		N = 188		N = 489	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
๑. ในการสนทนาก็จะหยิบยกงานวิจัย มาพูดคุยกัน	๒.๕๑	๑.๐๘	๒.๗๒	.๕๑	๒.๖๓	.๕๓	๒.๕๔	.๗๕	๒.๕๔	.๕๒
๒. มักจะชักชวนกันให้เชิญผู้มีผลงาน วิจัยที่ ๆ เคน ๆ มาบรรยายหรือ พูดถึงงานที่วิจัยให้ฟัง	๑.๘๘	.๘๕	๒.๒๐	.๕๘	๒.๒๕	.๘๓	๒.๑๘	.๗๕	๒.๑๓	.๘๕
๓. ใ้มีโอกาสซักคอบิปราย สัมมนา หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการ วิจัยต่าง ๆ ร่วมกัน	๑.๕๐	.๘๕	๒.๒๖	๑.๐๒	๒.๒๐	.๘๗	๒.๐๕	.๘๕	๒.๐๕	.๘๗
๔. มักจะพูดคุยกันในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่	๒.๘๐	.๕๕	๓.๑๕	๑.๑๐	๓.๒๑	๑.๐๓	๒.๗๕	.๘๗	๒.๕๕	.๕๗
๕. มักจะชักชวนกันให้เชิญผู้มี ประสบการณ์ในการทำงานหรือ ในอาชีพต่าง ๆ มาเล่าถึงงาน ที่ทำได้ให้ฟัง	๑.๘๕	.๗๕	๒.๓๓	.๕๗	๒.๕๕	.๕๑	๒.๗๒	.๘๕	๒.๒๕	.๘๕
๖. ใ้มีโอกาสซักคอบิปราย สัมมนา หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับ ประสบการณ์ในการทำงาน ร่วมกัน	๑.๗๖	.๘๓	๒.๑๗	.๕๓	๒.๒๗	.๕๐	๒.๑๐	.๗๕	๒.๐๗	.๘๖
รวม	๒.๑๑	.๖๓	๒.๕๗	.๘๓	๒.๕๐	.๖๗	๒.๓๒	.๕๗	๒.๓๕	.๖๖

ตารางที่ ๑๐ แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาทั้ง ๔ มหาวิทยาลัย โดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ ๘ มักจะตกอยู่ในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่ ที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๕๕ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงรองลงมาคือ ข้อ ๑ ในการสนทนาก็จะหยิบยกงานวิจัยมาพูดคุยกัน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๕๔ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำคือ ข้อ ๖ ใ้ไม่มีโอกาสซักอภิปราย สัมมนา หรือจัดกิจกรรมการเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน และข้อ ๓ ใ้ไม่มีโอกาสซักอภิปราย สัมมนาหรือจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการวิจัยต่าง ๆ ร่วมกัน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๐๗ และ ๒.๐๘ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายมหาวิทยาลัยพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในแต่ละมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับน้อยทุกมหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับการรับนักศึกษา จำนวนตามเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ ๑๑ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษากันหลักสูตร จำนวนตามเพศ

หลักสูตร	ชาย(N=257)		หญิง(N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. สามารถทำวิจัยในสาขาของตนได้	๓.๕๒	.๘๕	๓.๕๓	.๘๓	- ๐.๒๘
๒. สามารถนำผลวิจัยมาประยุกต์ใช้ได้	๓.๕๑	.๘๕	๓.๕๑	.๗๕	๑.๒๖
๓. รู้จักวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล	๓.๕๓	.๗๒	๓.๕๓	.๗๑	๒.๓๓**
๔. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ	๓.๕๘	.๘๑	๓.๕๕	.๗๖	๐.๕๖
๕. ศึกษา และติดตามความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ	๓.๕๘	.๘๓	๓.๕๘	.๗๕	- ๐.๕๕
๖. สามารถแสวงหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็นของตนเองออกมาได้ไม่ว่าในรูปของการพูดและการเขียน	๓.๕๓	.๘๓	๓.๕๓	.๗๖	๑.๕๕ *
๗. สามารถประยุกต์ความรู้ในการทำงานได้	๓.๕๓	.๘๘	๓.๕๓	.๘๘	๑.๓๓
๘. มีความตั้งใจที่จะศึกษาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	๓.๗๕	.๘๒	๓.๕๓	.๘๖	๒.๒๕ *
๙. มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของสังคม	๓.๕๖	.๘๘	๓.๕๕	.๘๓	๑.๕๖
๑๐. รู้จักใช้กลยุทธ์ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างดี	๓.๖๓	.๗๑	๓.๕๑	.๗๒	๒.๕๓**
๑๑. มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน	๓.๑๕	.๘๓	๓.๑๕	.๘๒	- ๐.๐๘
๑๒. สามารถให้การศึกษ่า นึกอบรม และให้คำปรึกษาแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาชีพของตนได้	๓.๕๑	.๘๓	๓.๕๕	.๘๓	๑.๖๑
รวม	๓.๕๕	.๕๕	๓.๕๓	.๕๑	๑.๗๕

** P < .๐๑

* P < .๐๕

ตารางที่ ๑๑ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นของนิสิตนักศึกษายชาย เกี่ยวกับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ โดยส่วนรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๑๘

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นของนิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ พบว่าโดยส่วนรวมและรายช้อยู่ในระดับมากเช่นกัน ยกเว้นข้อ ๑ สามารถประยุกต์ความรู้ในการทำงานได้ ข้อ ๑๒ สามารถให้การศึกษ่า ฝึกอบรม และให้คำปรึกษาแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาชีพของตนได้ ข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน ที่มีค่านิสิตหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๓๗ ๓.๒๘ และ ๓.๑๘ ตามลำดับ และมีข้อที่น่าสนใจ เกือบคือ ข้อ ๓ รู้จักคิดวิเคราะห์ห้วิจารณ์อย่างมีเหตุผลที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง และข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นของนิสิตนักศึกษายชายและนิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ เกี่ยวกับค่านิสิตที่พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และเมื่อพิจารณารายช้อยพบว่าส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ยกเว้นข้อ ๓ รู้จักคิดวิเคราะห์ห้วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และข้อ ๑๐ รู้จักใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างดี ที่มีนิสิตนักศึกษายชายและนิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความนึกเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ข้อ ๖ สามารถแสวงหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ความนึกเห็นของตนเองออกมาได้ ไม่ว่าในรูปของการพูดและการเขียน และข้อ ๔ มีความตั้งใจที่จะศึกษาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ที่มีค่านิสิตเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยข้อที่มีค่านิสิตเห็นแตกต่างกันทั้ง ๔ ข้อนี้ นิสิตนักศึกษายชายมีค่าเฉลี่ยความนึกเห็นมากกว่านิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ทุกกรณี

ตารางที่ ๑๒ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา คำนวณเนื้อหาวิชา จำแนกตามเพศ

คำนวณเนื้อหาวิชา	ชาย (N=257)		หญิง (N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อน	๓.๓๗	๑.๐๗	๓.๕๕	.๗๕	- ๒.๐๗ *
๒. เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้างความสามารถทางด้านการวิจัย	๓.๑๖	.๕๕	๓.๒๗	.๘๒	- ๑.๒๕
๓. เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี	๓.๖๘	.๘๕	๓.๕๗	.๗๖	- ๑.๒๑
๔. เนื้อหาวิชาที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์	๓.๒๕	.๕๖	๓.๕๕	.๕๐	- ๒.๒๕ *
๕. เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้	๓.๑๓	.๕๕	๓.๓๓	.๘๓	- ๒.๕๓ ***
๖. เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้างความสามารถด้านการงานอาชีพ	๓.๐๕	๑.๐๐	๓.๒๓	.๘๕	- ๒.๑๑ *
๗. เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลอง	๒.๕๕	.๕๒	๒.๗๗	.๕๗	- ๓.๗๕ ***
๘. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของสังคม	๒.๕๗	๑.๐๓	๓.๑๘	๑.๐๕	- ๒.๒๕ *
รวม	๓.๑๓	.๖๕	๓.๓๑	.๕๖	- ๓.๓๕ ***

*** P < .๐๐๑

** P < .๐๑

* P < .๐๕

ตารางที่ ๑๒ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาชายเกี่ยวกับ คำนวณเนื้อหาวิชาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาชายทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎีที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๖๘ และข้อ ๗ เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลอง ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๕๕

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาหญิง เกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่า โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาหญิง เกือบทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๑ เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อน ข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี ข้อ ๔ เนื้อหาวิชาที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ที่นิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๕๔ ๓.๗๗ และ ๓.๕๔ ตามลำดับ มีข้อที่น่าสนใจ เกิดคือ ข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง ข้อที่ ๑ เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง และข้อ ๗ เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลอง ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง เกี่ยวกับค่านี้อาวิชาพบว่า โดยส่วนรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ยกเว้นข้อ ๕ เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และข้อ ๗ เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลอง ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๑ และข้อ ๒ เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้างความสามารถทางด้านการวิจัยและข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยส่วนรวมและทุกข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันนั้นนิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากกว่านิสิตนักศึกษาชายในทุกกรณี

ตารางที่ ๑๓ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์
ตามเพศ

บทบาทของผู้สอน	ชาย(N=257)		หญิง(N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. กระตุ้นให้เรียนรู้วิพากษ์วิจารณ์ความรู้อันเป็นที่ยอมรับแล้ว	๓.๒๓	.๕๑	๓.๓๒	.๔๕	- ๑.๑๒
๒. มอบหมายงานใหญ่เรียนไปคนกว่าทดลองทำวิจัย ทำโครงการต่าง ๆ	๓.๑๐	.๕๖	๓.๕๕	.๕๒	- ๕.๕๕ ***
๓. มักจะยกตัวอย่างงานวิจัยประกอบการสอน	๒.๕๒	๑.๐๕	๒.๕๕	.๔๔	๐.๔๓

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

บทบาทของผู้สอน	ชาย(N=257)		หญิง(N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๘. การสอนของอาจารย์มักจะเน้นทฤษฎี แง่คิด วิธีการวิเคราะห์และพัฒนาการทางวิชาการ	๓.๕๘	.๘๘	๓.๕๘	.๗๕	๐.๕๐
๙. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเสนอและซักเถียงประเด็น ต่าง ๆ ทางวิชาการร่วมกัน โดยอาจารย์ เป็นผู้แนะแนวทางอย่างใกล้ชิด	๓.๒๘	.๕๕	๓.๒๖	.๕๒	๐.๑๖
๑๐. ให้ความคิดใหม่ ๆ แก่ผู้เรียนเพื่อเปิดความ สนใจให้กว้างขวาง	๓.๒๘	.๕๘	๓.๓๐	.๘๘	- ๐.๑๑
๑๑. มักจะยกตัวอย่าง เปรียบเทียบจากประสบการณ์ ของอาจารย์และผู้เรียนมาประกอบในการ สอน	๓.๑๘	.๕๖	๓.๒๕	.๕๐	- ๐.๘๘
๑๒. พยายามเตรียมและเชื่อมโยง เนื้อหาที่สอน ให้สอดคล้องกับงาน (อาชีพ) ที่ผู้เรียนทำอยู่	๒.๒๘	.๘๘	๒.๗๗	๑.๐๐	- ๑.๐๒
๑๓. ให้นำความคิดในการประยุกต์ความรู้เพื่อนำไปใช้ ในการทำงานและในชีวิตประจำวัน	๒.๕๒	.๕๕	๒.๕๗	.๘๘	- ๐.๕๗
๑๔. พยายามที่จะให้วิชาภาคทฤษฎีมีความสัมพันธ์ กับการปฏิบัติ	๓.๐๘	.๕๕	๓.๐๗	.๘๘	- ๐.๕๗
๑๕. งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำมักจะเป็นงาน ฝึกปฏิบัติหรือแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญ	๒.๘๖	.๕๖	๒.๕๗	.๕๕	- ๑.๓๖
๑๖. แนะนำให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างกัน	๒.๕๑	๑.๐๘	๓.๐๗	๑.๐๐	- ๑.๗๖
รวม	๓.๐๘	.๖๕	๓.๑๖	.๖๕	- ๑.๒๕

*** P < .001

ตารางที่ ๑๓ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาชายเกี่ยวกับ
 ทัศนคติของนิสิตนักศึกษาชาย โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ย
 ของนิสิตนักศึกษาชายทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๔ การสอนของอาจารย์มักจะเป็นทฤษฎี
 แง่คิด วิธีการวิเคราะห์และพัฒนาการทางวิชาการ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๕๔

เมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาหญิง เกี่ยวกับ เรื่องนี้พบว่าโดย
 ส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน และเมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษา
 หญิงทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๒ มอบหมายงานใหญ่เรียนไปคนกว่าทดลอง ทำวิจัย ทำ
 โครงการต่าง ๆ และข้อ ๔ การสอนของอาจารย์มักจะเป็นทฤษฎี แง่คิด วิธีการวิเคราะห์และ
 พัฒนาการทางวิชาการที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น
 ๓.๕๕ และ ๓.๕๕ ตามลำดับ มีข้อที่น่าสนใจคือ ข้อ ๔ การสอนของอาจารย์มักจะเป็นทฤษฎี แง่คิด
 วิธีการวิเคราะห์ และพัฒนาการทางวิชาการที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง และข้อ ๔
 พยายามเตรียมและเชื่อมโยง เนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกับงาน (อาชีพ) ที่ผู้เรียนทำอยู่ที่มีคะแนน
 เฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษา
 หญิง เกี่ยวกับทัศนคติของผู้สอน พบว่าโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
 และเมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ ๒ มอบหมาย
 งานใหญ่เรียนไปคนกว่าทดลอง ทำวิจัย ทำโครงการต่าง ๆ ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับ
 .๐๐๑ โดยนิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนมากกว่านิสิตนักศึกษาชาย

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยการ
 สอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย (N=257) หญิง (N=232)				t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. ได้รับความรู้และเทคนิควิธีเพียงพอที่จะทำ การวิจัยในสาขาวิชา	๓.๐๓	.๕๖	๓.๑๐	.๕๕	- ๐.๕๕
๒. ไม่มีโอกาสทดลองทำวิจัย เช่น การค้นคว้า ทำภาคปฏิบัติ ทำโครงการต่าง ๆ ฯลฯ	๓.๐๗	๑.๐๐	๓.๐๓	.๕๕	๐.๕๕

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	ชาย (N=257)		หญิง (N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๓. ใ้มีโอกาสรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ วิจารณ์	๓.๓๒	.๕๖	๓.๓๖	.๕๒	- ๐.๕๕
๔. ใ้มีโอกาสดูศึกษาค้นคว้าตามความสนใจ	๓.๒๘	๑.๐๐	๓.๓๕	.๗๕	- ๐.๘๕
๕. ใ้มีโอกาสร่วมอภิปรายหรือฟังคำบรรยาย จากวิทยากรที่มีความสามารถเป็นพิเศษเพื่อ ทราบถึงพัฒนาการใหม่ ๆ ในสาขาวิชา	๒.๘๒	.๕๘	๒.๕๕	.๕๐	- ๑.๕๕
๖. ใ้มีโอกาสดูศึกษางานนอกสถานที่	๒.๐๓	.๕๕	๒.๑๕	๑.๑๕	- ๑.๗๕
๗. ใ้มีโอกาสดูฝึกงาน หรือฝึกปฏิบัติทาง ๆ	๑.๕๒	.๘๗	๒.๑๒	๑.๑๑	- ๒.๒๕ *
๘. ใ้เห็นแบบวิธีการวิเคราะห์ปัญหาและ เหตุการณ์อย่างมีเกณฑ์	๓.๐๕	๑.๐๗	๒.๕๒	๐.๕๕	๑.๓๖
๙. ใ้มีโอกาสดูทดลองทำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์ และปัญหาที่เกิดขึ้น	๒.๘๕	.๕๕	๒.๗๗	.๘๗	๐.๕๘
๑๐. ใ้รับการปลูกฝังใ้มีความรับผิดชอบต่องาน และหน้าที่ของตนในสังคม	๓.๐๕	๑.๐๓	๓.๓๕	.๕๑	- ๒.๘๕ **
รวม	๒.๘๕	.๗๗	๒.๕๑	.๖๖	- ๑.๑๒

**
P < .๐๑*
P < .๐๕

ตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชายเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาชายทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๖ ใ้มีโอกาสไปศึกษาทำงานนอกสถานที่ และข้อ ๗ ใ้มีโอกาสไปฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติต่าง ๆ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย โ้คะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๐๓ และ ๑.๙๒ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาหญิงเกี่ยวกับเรื่องนี้ พบว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาหญิงทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๖ ใ้มีโอกาสไปศึกษาทำงานนอกสถานที่และข้อ ๗ ใ้มีโอกาสไปฝึกงาน หรือฝึกปฏิบัติต่าง ๆ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย โ้คะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๑๔ และ ๒.๑๒ ตามลำดับ ข้อที่นำสังเกตคือ ข้อ ๓ ใ้มีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจารณ์ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง และข้อ ๗ ใ้มีโอกาสไปฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติต่าง ๆ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และเมื่อพิจารณาว่าทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ ๗ ใ้มีโอกาสไปฝึกงานหรือฝึกปฏิบัติ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และข้อ ๑๐ ใ้รับการปลุกฝังใ้มีความรับผิดชอบต่องานและหน้าที่ของตนในสังคม ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ โดยทั้ง ๒ ข้อ ที่แตกต่างกันนั้นนิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจมากกว่านิสิตนักศึกษาชายทั้ง ๒ ข้อ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความถี่เห็นของนิสิตนักศึกษาค้นการให้บริการทาง
วิชาการ จำแนกตามเพศ

การบริการทางวิชาการ	ชาย (N=257)		หญิง (N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. การให้บริการเกี่ยวกับการวิจัย เช่น การให้บริการทางคานคอมพิวเตอร์ การบริการให้คำปรึกษาในคานการวิจัย เหมาะสม	๒.๖๘	.๘๕	๒.๖๘	.๘๒	๐.๖๘
๒. การให้บริการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประชุมสัมมนาหรือการนิทรรศการทางวิชาการแก่ผู้เรียนเหมาะสม	๒.๕๘	.๘๑	๒.๔๖	.๘๖	- ๓.๓๘ ***
๓. การให้บริการในเรื่องเกี่ยวกับการจัดประชุมสัมมนา หรือการจัดนิทรรศการทางวิชาการของผู้เรียน เช่น การออกหนังสือเชิญวิทยากรให้ การจัดสถานที่ให้ความสะดวก	๒.๖๘	.๘๐	๒.๗๗	.๘๗	- ๐.๘๘
๔. การบริการเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ เช่น การติดต่อก่อสถานที่ การบริการเรื่องรถรับ-ส่ง ไปปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยให้ความสะดวก	๒.๒๘	.๘๕	๒.๓๘	๑.๐๘	- ๑.๐๘
๕. การบริการเกี่ยวกับการขายเอกสารหรือหนังสือทางวิชาการเหมาะสม	๒.๗๐	.๘๓	๒.๗๗	.๘๒	- ๐.๘๐
๖. ปริมาณของหนังสือ เอกสาร วารสารทางวิชาการในห้องสมุด	๒.๘๘	๑.๐๒	๒.๘๘	.๘๘	- ๑.๐๓

*** P < .๐๐๑

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

การบริการทางวิชาการ	ชาย(N=257)		หญิง(N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๗. หนังสือเอกสาร วารสาร ในห้องสมุด ความทันสมัย	๒.๘๘	.๕๕	๓.๐๐	.๕๕	- ๑.๕๐
๘. การบริการตอบคำถามและช่วยคนควาของ บรรณารักษ์ห้องสมุด ช่วยในการเรียนและ คนควาของท่านใด	๒.๕๖	.๕๐	๒.๕๒	.๕๕	.๕๗
๙. เวลาเปิด-ปิด ห้าการของห้องสมุด เอื้อ อำนวยต่อการคนควา	๒.๘๕	๑.๐๒	๒.๕๒	๑.๐๐	- ๐.๓๘
๑๐. การใช้เวลาในการยืมหนังสือของห้องสมุด เหมาะสม	๓.๑๒	.๕๗	๓.๑๓	.๕๕	- ๐.๑๑
๑๑. การให้บริการแนะนำและเผยแพร่ผลงาน วิจัยใหม่ ๆ และหนังสือใหม่ ๆ ของ ห้องสมุดแก่ผู้เรียนเหมาะสม	๒.๖๓	.๕๑	๒.๗๒	.๕๕	- ๑.๑๐
๑๒. บรรยากาศภายในห้องสมุดเหมาะสมกับ เป็นสถานที่ศึกษาคนควา	๒.๗๗	๑.๐๕	๒.๕๕	.๕๕	- ๑.๗๘
รวม	๒.๗๕	.๖๕	๒.๘๓	.๕๕	- ๑.๓๗

ตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาชายเกี่ยวกับการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณา
รายข้อพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาชายทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๒ การ
ให้บริการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประชุมสัมมนาหรือการจัดนิทรรศการทางวิชาการแก่ผู้เรียน
เหมาะสม และข้อ ๕ การบริการเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ เช่น การศึกษาค้นคว้าที่ การ
บริการเรื่องรถรับ-ส่ง ไปปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยให้ความสะดวก ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่
ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๕๕ และ ๒.๒๕ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาหญิง เกี่ยวกับเรื่องนี้ พบว่า โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาหญิงทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๔ ข้อเกี่ยวกับค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความคิดอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๓๔ มีข้อที่น่าสนใจก็คือ ข้อ ๑๐ การให้เวลาในการยืมหนังสือของห้องสมุดเหมาะสมที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง และข้อ ๔ การบริการเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ ฯลฯ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการพบว่าโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ยกเว้นข้อ ๒ การให้บริการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประชุมสัมมนาหรือการจัดนิทรรศการทางวิชาการแก่ผู้เรียน ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับ .๐๐๑ โดยข้อนี้นิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากกว่านิสิตนักศึกษาชาย

ตารางที่ ๑๖ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาคำนวณความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน จำแนกตามเพศ

ความสัมพันธ์ทางวิชาการ ระหว่าง อาจารย์กับผู้เรียน	ชาย (N=257) หญิง (N=232)				t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. ผู้เรียนได้มีโอกาสทำวิจัยร่วมกับอาจารย์	๒.๐๗	.๕๗	๒.๑๓	๑.๐๕	- ๐.๖๑
๒. อาจารย์มักจะวิพากษ์วิจารณ์งานวิจัย ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนฟังเสมอในการสนทนากัน	๒.๓๘	.๕๒	๒.๕๐	.๕๘	- ๐.๒๗
๓. อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไปร่วม กิจกรรมทางวิชาการตามสถานที่ต่าง ๆ	๒.๒๕	.๕๓	๒.๒๘	.๕๕	๐.๑๕
๔. อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไปฝึกปฏิบัติ หรือทดลองงานหรือปฏิบัติงานตามสถานที่ต่าง ๆ	๒.๑๓	.๕๑	๒.๒๒	๑.๐๑	- ๑.๐๖

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง อาจารย์กับนักเรียน	ชาย (N=257)		หญิง (N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๕. อาจารย์กับนักเรียนมักจะสนทนากันและ วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงาน (อาชีพ) ต่าง ๆ	๒.๕๐	.๘๒	๒.๕๑	.๘๖	- ๐.๐๘
๖. อาจารย์กับนักเรียนมักจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นใน สังคมมาสนทนากัน	๒.๘๒	๑.๐๖	๒.๗๗	๑.๐๓	๐.๕๗
รวม	๒.๓๑	๐.๗๕	๒.๓๘	.๗๕	- .๒๖

ตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของทั้งนิสิตนักศึกษายชายและนิสิตนักศึกษานหญิงโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มทุกข้ออยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ยกเว้นข้อ ๖ อาจารย์กับนักเรียนมักจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาสนทนากัน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองกลุ่ม โดยของนิสิตนักศึกษายชายมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๘๒ และนิสิตนักศึกษานหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๗๗ สิ่งที่ยังสังเกตคือความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับนักเรียนของ ทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่างมีการเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุดเป็นไปในทำนองเดียวกันคือ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่างคือข้อ ๖ อาจารย์กับนักเรียนมักจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาสนทนากัน รองลงมาคือข้อ ๕ อาจารย์กับนักเรียนมักจะสนทนากันและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงาน (อาชีพ) ต่าง ๆ และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่างคือ ข้อ ๑ ผู้เรียนได้มีโอกาสทำวิจัยร่วมกับอาจารย์ รองลงมาคือข้อ ๔ อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไปฝึกปฏิบัติหรือทดลองงานหรือปฏิบัติงานตามสถานที่ต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษายชายและนิสิตนักศึกษานหญิงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับนักเรียน พบว่าทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๑๗ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นของนิสิตนักศึกษาท่านความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง จำนวนตามเพศ

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง	ชาย (N=257)		หญิง (N=232)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. ในการสนทนามักจะหยิบยกงานวิจัยมาพูดคุยกัน	๒.๕๔	.๕๕	๒.๕๓	.๕๐	๐.๐๘
๒. มักจะชักชวนกันให้เชิญผู้มีผลงานวิจัย ๆ เกิน ๆ มาบรรยายหรือพูดถึงงานที่วิจัยให้ฟัง	๒.๑๒	.๔๕	๒.๑๕	.๔๕	- ๐.๓๕
๓. ไทมีโอกาสดำเนินการ ปรึกษา หรือจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับการวิจัยต่าง ๆ ร่วมกัน	๒.๑๑	.๔๖	๒.๐๗	.๕๐	๐.๕๑
๔. มักจะพูดคุยกันในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่	๒.๔๕	.๕๗	๓.๐๐	.๕๘	- ๑.๑๕
๕. มักจะชักชวนกันให้เชิญผู้ประสบความสำเร็จในการทำงานหรือในอาชีพต่าง ๆ มาเล่าถึงงานที่ทำให้ฟัง	๒.๒๒	.๔๕	๒.๒๖	.๕๓	- ๐.๕๑
๖. ไทมีโอกาสดำเนินการ ปรึกษา หรือจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน	๒.๐๘	.๔๑	๒.๐๖	.๕๑	๐.๒๗
รวม	๒.๓๓	.๖๑	๒.๓๕	.๗๐	- .๒๕

จากตารางที่ ๑๗ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นของทั้งนิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณารายละเอียดของทั้งสองกลุ่มทุกข้ออยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ยกเว้นข้อ ๔ มักจะพูดคุยกันในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองกลุ่ม โดยของ นิสิตนักศึกษาชายมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๔๕ และนิสิตนักศึกษาหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๐๐ สิ่งที่ทั้งสองสังเกตคือ จะเห็นได้ว่าความนึกเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างผู้เรียนด้วยกันของทั้งสองกลุ่มทั่วอย่างมีการเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูง

สุดของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่างคือ ข้อ ๔ มักจะถูกคุยกันในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่ รองลงมาคือข้อ ๑ ในการสนทนาก็จะหยิบยกงานวิจัยมาพูดคุยกัน และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่างคือ ข้อ ๖ ไม่มีโอกาสซักอภิปราย สัมมนา หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน รองลงมาคือ ข้อ ๓ ไม่มีโอกาสซักอภิปราย สัมมนา หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการวิจัยต่าง ๆ ร่วมกัน

เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นของ นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างผู้เรียนด้วยกัน พบว่าทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นของนิสิตศึกษาค้นหลักสูตร จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

หลักสูตร	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	๑. สามารถทำวิจัยในสาขาของตนได้	๓.๕๐	๐.๘๘	๓.๖๒	
๒. สามารถนำผลวิจัยมาประยุกต์ใช้ได้	๓.๕๑	๐.๗๕	๓.๖๕	๐.๘๓	- ๒.๖๕ **
๓. รู้จักคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล	๓.๘๓	๐.๗๑	๓.๕๖	๐.๗๖	- ๑.๖๖
๔. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ	๓.๕๘	๐.๗๕	๓.๖๖	๐.๕๓	- ๑.๕๕
๕. ศึกษา และติดตามความรู้ ความก้าวหน้าทาง ศึกษาค้นคว้าวิชาการอยู่เสมอ	๓.๕๒	๐.๘๑	๓.๖๕	๐.๘๑	- ๑.๕๒ *
๖. สามารถแสวงหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ ความนึกเห็นของตนเองออกมาได้ไม่ว่าใน รูปของ การพูดและการเขียน	๓.๕๕	๐.๗๘	๓.๗๖	๐.๘๕	- ๓.๖๕ ***
๗. สามารถประยุกต์ความรู้ในการทำงานได้	๓.๓๗	๐.๘๖	๓.๖๒	๐.๕๕	- ๒.๖๑ **

*** P < .๐๐๑

** P < .๐๑

* P < .๐๕

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

หลักสูตร	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๘. มีความตั้งใจที่จะศึกษาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	๓.๖๓	๐.๘๒	๓.๘๐	๐.๘๒	- ๑.๘๕
๙. มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของสังคม	๓.๕๕	๐.๘๐	๓.๗๗	๐.๗๕	- ๓.๕๐ ***
๑๐. รู้จักใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจและแก้ปัญหา ได้อย่างดี	๓.๕๗	๐.๗๑	๓.๗๐	๐.๗๖	- ๑.๖๗
๑๑. มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการ ประกอบวิชาชีพของตน	๓.๑๘	๐.๗๘	๓.๒๙	๑.๐๗	- ๐.๖๒
๑๒. สามารถให้การศึกษา ปีกอบรวมและให้คำ ปรึกษาแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาชีพ ของตนได้	๓.๓๙	๐.๘๒	๓.๕๒	๐.๙๗	- ๐.๘๑
รวม	๓.๕๗	๐.๕๖	๓.๖๖	๐.๕๕	- ๓.๑๕ **

*** P < .00๑

** P < .๐๑

ตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๙ เกี่ยวกับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๙ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ ๑ สามารถทำวิจัยในสาขาของตนได้ ข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน ข้อ ๑๒ สามารถให้การศึกษา ปีกอบรวมและให้คำปรึกษาแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาชีพของตนได้ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๕๐ ๓.๑๘ และ ๓.๓๕ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป เกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าคะแนน

เฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในวิชาชีพของตน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๒๔ มีข้อที่พึงสังเกตุคือ ข้อ ๓ รู้จักทวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง และข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๔ และของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป เกี่ยวกับหลักสูตรพบว่า โดยส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ สามารถทำวิจัยในสาขาของตนได้ ข้อ ๒ สามารถนำผลวิจัยมาประยุกต์ใช้ได้ และข้อ ๓ สามารถประยุกต์ความรู้ในการทำงานได้ มีความพึงพอใจแตกต่างกันที่ระดับ .๐๑ ข้อ ๕ ศึกษาและติดตามความรู้ความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ แตกต่างกันในที่ระดับ .๐๕ ข้อ ๖ สามารถแสวงหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็นของตนเองออกมาได้ไม่ว่าในรูปของการพูดและการเขียน และข้อ ๘ มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของสังคม แตกต่างกันในที่ระดับ .๐๐๑ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยกรณีที่แตกต่างกันทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อนี้ นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๔ ทุกกรณี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคึกเห็นของนิสิตนักศึกษาคำนเนื้อหาวิชา จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

เนื้อหาวิชา	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคยเรียน มาก่อน	๓.๕๐	๐.๘๕	๓.๖๓	๑.๑๕	- ๒.๑๘ *
๒. เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้างความสามารถทาง การวิจัย	๓.๑๕	๐.๘๕	๓.๓๑	๑.๐๘	- ๑.๑๖
๓. เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี	๓.๓๗	๐.๗๕	๓.๕๕	๑.๐๖	๒.๕๒ **
๔. เนื้อหาวิชาที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์	๓.๓๑	๐.๘๕	๓.๕๖	๑.๑๑	- ๑.๕๓
๕. เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ ที่สามารถนำไป ปฏิบัติได้	๓.๑๘	๐.๘๒	๓.๓๕	๑.๑๓	- ๒.๐๕ *
๖. เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้างความสามารถด้าน การงานอาชีพ	๓.๑๖	๐.๘๕	๓.๐๕	๑.๒๑	๑.๑๕
๗. เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลอง	๒.๖๓	๐.๕๐	๒.๕๘	๑.๑๖	๑.๕๘
๘. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของสังคม	๓.๐๕	๑.๐๑	๓.๑๕	๑.๑๗	- ๐.๕๖
รวม	๓.๒๑	๐.๕๖	๓.๒๕	๐.๗๕	- ๐.๕๗

** P < .๐๑

* P < .๐๕

ตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคึกเห็นของนิสิตนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๕ คำนเนื้อหาวิชา โดยส่วนรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎีที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความคึกเห็นมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๓๗

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยความคึกเห็นของนิสิตนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป เกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่าโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนี้มี ๓ ข้อที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ ๑ เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อน ข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี ข้อ ๕ เนื้อหาวิชาที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ โดยมีค่าคะแนน

เฉลี่ยเป็น ๓.๒๓ ๓.๕๔ และ ๓.๔๖ ตามลำดับ ข้อที่พึงสังเกตคือ ข้อ ๗ เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลอง ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๔ และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป เกี่ยวกับค่านี้อาจารย์พบว่า โดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อน ข้อ ๕ เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๔ ทั้ง ๒ ข้อ ข้อ ๓ เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี แตกต่างกันที่ระดับ .๐๑ โดยนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๔ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๒๐ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาคำแนะนำของผู้อบรม
จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

บทบาทของผู้อบรม	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	๑. กระตุ้นให้ผูเรียนวิพากษ์วิจารณ์ความรู้อันเป็นที่ ยอมรับแล้ว	๓.๒๕	๐.๘๕	๓.๒๓	
๒. มอบหมายงานใหญ่เรียนไปคนควาททดลอง ทำ วิจัย ทำโครงการต่าง ๆ	๓.๓๐	๑.๑๓	๓.๒๑	๑.๑๓	๐.๕๑
๓. มักจะยกตัวอย่างงานวิจัยประกอบการสอน	๒.๘๓	๐.๕๓	๓.๑๐	๑.๑๐	- ๒.๕๗ **
๔. การสอนของอาจารย์มักจะเน้นทฤษฎี แจก วิธีการวิเคราะห์และพัฒนาการทางวิชาการ	๓.๕๘	๐.๗๘	๓.๕๐	๐.๕๒	๐.๗๕
๕. ส่งเสริมให้ผูเรียนเสนอและถกเถียงประเด็น ต่าง ๆ ทางวิชาการร่วมกันโดยอาจารย์เป็น ผู้แนะแนวทางอย่างใกล้ชิด	๓.๒๓	๐.๕๒	๓.๕๑	๐.๕๘	- ๑.๖๖

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

บทบาทของผู้สอน	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๖. ให้ความคิดใหม่ ๆ แก่ผู้เรียนเพื่อเปิดความสนใจในทวิทางขวาง	๓.๒๔	๐.๘๖	๓.๕๐	๑.๐๕	- ๒.๕๕ **
๗. มักจะยกตัวอย่าง เปรียบเทียบจากประสบการณ์ของอาจารย์และผู้เรียนมาประกอบในการสอน	๓.๑๗	๐.๘๕	๓.๓๗	๑.๐๗	- ๑.๕๑ *
๘. พยายามเตรียมและเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกับงาน (อาชีพ) ที่ผู้เรียนทำอยู่	๒.๗๒	๐.๕๒	๒.๗๒	๑.๐๑	.๐๑
๙. ให้นำคติในการประยุกต์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการทำงานและในชีวิตประจำวัน	๒.๕๑	๐.๘๔	๓.๐๕	๑.๑๔	- ๑.๓๕
๑๐. พยายามที่จะให้วิชาภาคทฤษฎีมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ	๓.๐๓	๐.๘๖	๓.๑๔	๑.๐๒	- ๑.๐๕
๑๑. งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำมักจะเป็นงานฝึกปฏิบัติหรือแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญ	๒.๕๖	๐.๕๑	๒.๗๒	๑.๑๒	๒.๒๕ *
๑๒. แนะนำให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการทำงานระหว่างกัน	๒.๕๗	๐.๕๖	๓.๐๕	๑.๒๖	- ๐.๕๗
รวม	๓.๑๐	๐.๖๑	๓.๑๗	๐.๘๐	- ๐.๘๕

* $P < .๐๕$ ** $P < .๐๑$

จากตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๕ ด้านบทบาทของผู้สอนโดยส่วนรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๕ การสอนของอาจารย์มักจะไม่เหมาะสมนัก วิธีการวิเคราะห์และพัฒนาการทางวิชาการอยู่ในระดับ

มาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๕๘

เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป เกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่า โดยส่วนรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๔ การสอนของอาจารย์มักจะเน้นทฤษฎี แง่คิด วิธีการวิเคราะห์และพัฒนาการทางวิชาการ ข้อ ๖ ให้ความคิดใหม่ ๆ แก่ผู้เรียนเพื่อเปิดความสนใจให้กว้างขวาง ข้อ ๕ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเสนอและถกเถียงประเด็นต่าง ๆ ทางวิชาการร่วมกัน โดยอาจารย์เป็นผู้แนะนำแนวทางอย่างใกล้ชิด ที่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๕๐ ๓.๕๐ และ ๓.๔๑ ตามลำดับ มีข้อที่พึงสังเกตุคือ ข้อ ๔ การสอนของอาจารย์มักจะเน้นทฤษฎี แง่คิด วิธีการวิเคราะห์และพัฒนาการทางวิชาการ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง และข้อ ๘ พยายามเตรียมและเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกับงาน (อาชีพ) ที่ผู้เรียนทำอยู่ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๘ และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป เกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน พบว่าโดยส่วนรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ยกเว้นข้อ ๓ มักจะยกตัวอย่างงานวิจัยประกอบการสอน ข้อ ๖ ให้ความคิดใหม่ ๆ แก่ผู้เรียน เพื่อเปิดความสนใจให้กว้างขวาง ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ข้อ ๗ มักจะยกตัวอย่างเปรียบเทียบจากประสบการณ์ของอาจารย์และผู้เรียนมาประกอบในการสอน ข้อ ๑๑ งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำมักจะเป็นงานฝึกปฏิบัติหรือแบบฝึกหัด เพื่อให้เกิดความชำนาญ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยทุกขอนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๘ ยกเว้นข้อ ๑๑ ข้อเกี่ยวกับนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๘ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า

ตารางที่ ๒๑ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงการเรียนการสอน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

กิจกรรมการเรียนการสอน	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. ได้รับความรู้และเทคนิควิธีเพียงพอที่จะทำการวิจัยในสาขาวิชา	๓.๐๓	๐.๘๗	๓.๒๒	๑.๐๕	- ๑.๕๐ *
๒. ใฝ่ใฝ่โอกาสทดลองทำวิจัย เช่น การค้นคว้า ทำภาคินิพนธ์ ทำโครงการต่าง ๆ ฯลฯ	๓.๐๕	๐.๘๒	๓.๐๗	๑.๒๐	- ๐.๒๑
๓. ใฝ่ใฝ่โอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจารณ์	๓.๓๒	๐.๕๐	๓.๕๓	๑.๐๖	- ๑.๐๓
๔. ใฝ่ใฝ่โอกาสศึกษาค้นคว้าตามความสนใจ	๓.๒๘	๐.๘๘	๓.๕๖	๑.๐๑	- ๑.๗๕
๕. ใฝ่ใฝ่โอกาสร่วมอภิปรายหรือฟังคำบรรยายจากวิทยากรที่มีความสามารถเป็นพิเศษเพื่อทราบถึงพัฒนาการใหม่ ๆ ในสาขาวิชา	๒.๘๘	๐.๘๒	๒.๕๒	๑.๐๓	- ๐.๕๒
๖. ใฝ่ใฝ่โอกาสไปศึกษาทำงานนอกสถานที่	๒.๐๖	๐.๕๕	๒.๒๘	๑.๒๗	- ๑.๘๕
๗. ใฝ่ใฝ่โอกาสไปฝึกงาน หรือ ฝึกปฏิบัติต่าง ๆ	๒.๐๒	๐.๕๕	๑.๕๕	๑.๑๖	๐.๓๐
๘. ใฝ่ใฝ่เห็นแบบวิธีการวิเคราะห์ปัญหาและเหตุการณ์อย่างมีเกณฑ์	๒.๕๓	๐.๕๕	๓.๑๕	๑.๒๓	- ๒.๒๗ *
๙. ใฝ่ใฝ่โอกาสทดลองนำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้น	๒.๗๗	๐.๘๘	๒.๕๘	๑.๐๒	- ๒.๐๕ *

* P < .05

ตารางที่ ๒๑ (ต่อ)

กิจกรรมการเรียนการสอน	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑๐. ใ้รับการปลูกฝังใหม่มีความรับผิดชอบ งานและหน้าที่ของตนในสังคม	๓.๒๑	๐.๘๖	๓.๑๘	๑.๐๗	๐.๑๘
รวม	๒.๘๕	๐.๖๕	๒.๘๗	๐.๘๐	- ๑.๕๕

* $P < .๐๕$

ตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๕ ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยส่วนรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อ ๓ ใ้มีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจารณ์ โดยที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๑๒

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป เกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่าโดยส่วนรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ ๓ ใ้มีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจารณ์ และข้อ ๔ ใ้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าตามความสนใจที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๓.๕๓ และ ๓.๕๖ ตามลำดับ ข้อที่นำสังเกตคือ ข้อ ๗ ใ้มีโอกาสไปฝึกงาน หรือฝึกปฏิบัติต่าง ๆ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๕ และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่าโดยส่วนรวมและรายชื่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ยกเว้นข้อ ๑ ใ้ได้รับความรู้และเทคนิควิธีเพียงพอที่จะนำการวิจัยในสาขาวิชา ข้อ ๔ ใ้เห็นแนววิธีการวิเคราะห์ปัญหาและเหตุการณ์อย่างมีเกณฑ์ ข้อ ๕ ใ้มีโอกาสทดลองนำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้น ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ โดยนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๕ ทุกกรณี

ตารางที่ ๒๒ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาคณะการบริการทาง
วิชาการ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

การบริการทางวิชาการ	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. การให้บริการเกี่ยวกับการวิจัย เช่น การให้บริการทางคานคอมพิวเตอร์ การบริการให้คำปรึกษาในคานการ วิจัย เหมาะสม	๒.๖๘	๐.๘๒	๒.๖๒	๑.๐๑	๐.๕๓
๒. การให้บริการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ การประชุมสัมมนา หรือการนิทรรศการ ทางวิชาการแก่ผู้เรียน เหมาะสม	๒.๗๓	๐.๘๗	๒.๖๖	๐.๘๗	๐.๗๑
๓. การให้บริการในเรื่องเกี่ยวกับการจัด ประชุมสัมมนา หรือการจัดนิทรรศการ ทางวิชาการของผู้เรียน เช่น การ ออกหนังสือเชิญวิทยากรให้ การจัด สถานที่ให้ความสะดวก	๒.๗๑	๐.๘๒	๒.๘๐	๐.๘๘	- ๐.๘๐
๔. การบริการเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงานนอก สถานที่ เช่น การศึกษาค้นคว้าที่ การ บริการเรื่องรถรับ-ส่ง ไปปฏิบัติงานของ มหาวิทยาลัยให้ความสะดวก	๒.๒๗	๐.๘๗	๒.๓๘	๑.๑๘	- ๐.๘๘
๕. การบริการเกี่ยวกับการขายเอกสาร หรือหนังสือทางวิชาการเหมาะสม	๒.๗๖	๐.๘๓	๒.๖๕	๐.๘๐	๑.๐๐
๖. ปริมาณของหนังสือ เอกสาร วารสาร ทางวิชาการในห้องสมุด	๒.๘๑	๐.๘๘	๒.๘๓	๐.๘๕	๐.๗๖

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

การบริการทางวิชาการ	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๓. หนังสือเอกสาร วารสาร ในห้องสมุดมีความทันสมัย	๒.๘๗	๐.๘๒	๒.๗๘	๐.๘๑	๑.๗๗
๔. การบริการตอบคำถามและช่วยคนคว้าของบรรณารักษ์ห้องสมุด ช่วยในการเรียน และคนคว้าของท่านได้	๒.๘๘	๐.๘๘	๒.๘๓	๐.๘๒	๐.๑๐
๕. เวลาเปิด-ปิด ทำการของห้องสมุดเอื้ออำนวยต่อการคนคว้า	๒.๘๗	๑.๐๐	๓.๐๘	๑.๐๘	- ๑.๖๓
๑๐. การให้เวลาในการยืมหนังสือของห้องสมุดเหมาะสม	๓.๑๐	๐.๘๘	๓.๒๓	๐.๘๘	- ๑.๒๘
๑๑. การให้บริการแนะนำและเผยแพร่ผลงานวิจัยใหม่ ๆ และหนังสือใหม่ ๆ ของห้องสมุดแก่ผู้เรียนเหมาะสม	๒.๖๗	๐.๘๘	๒.๖๖	๐.๘๖	๐.๑๒
๑๒. บรรยากาศภายในห้องสมุดเหมาะสมกับเป็นสถานที่ศึกษาค้นคว้า	๒.๘๘	๑.๐๑	๒.๗๖	๐.๘๖	๑.๐๘
รวม	๒.๗๘	๐.๖๒	๒.๗๘	๐.๖๒	๐.๑๓

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๘ และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป ด้านการให้บริการทางวิชาการทั้งโดยส่วนรวมและรายชื่อยู่ในระดับปานกลางทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง ข้อที่พึงสังเกตคือ ข้อ ๑๐ การให้เวลาในการยืมหนังสือของห้องสมุดเหมาะสม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง และข้อ ๕ การบริการเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ ฯลฯ มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย พบว่าทั้งโดยส่วนรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๒๓ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาตามความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับผู้เรียน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง อาจารย์กับผู้เรียน	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
๑. ผู้เรียนไม่มีโอกาสทำวิจัยร่วมกับอาจารย์	๒.๐๘	๑.๐๐	๒.๑๗	๑.๐๐	- ๐.๗๖
๒. อาจารย์มักจะวิพากษ์วิจารณ์งานวิจัย ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนส่ง เสนอในการ สนทนากัน	๒.๓๕	๐.๘๓	๒.๕๓	๑.๐๒	- ๑.๗๒
๓. อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไปร่วม กิจกรรมทางวิชาการตามสถานที่ต่าง ๆ	๒.๒๗	๐.๘๓	๒.๓๕	๐.๘๘	- ๐.๖๒
๔. อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไป ฝึกปฏิบัติหรือทดลองงานหรือดูงาน ตามสถานที่ต่าง ๆ	๒.๑๘	๐.๘๒	๒.๓๑	๑.๐๘	- ๑.๕๘
๕. อาจารย์กับผู้เรียนมักจะสนทนากันและ วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงาน (อาชีพ) ต่าง ๆ	๒.๕๕	๐.๘๒	๒.๗๗	๐.๘๘	+ ๓.๒๓ ***
๖. อาจารย์กับผู้เรียนมักจะนำปัญหาที่เกิ ขึ้นในสังคมมาสนทนากัน	๒.๗๒	๑.๐๓	๓.๐๖	๑.๐๖	- ๒.๘๖ **
รวม	๒.๓๓	๐.๗๕	๒.๕๓	๐.๗๕	- ๒.๓๕ *

*** P < .๐๐๑

** P < .๐๑

* P < .๐๕

ตารางที่ ๒๓ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๔ โดยส่วนรวมและรายชื่ออยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ ๖ อาจารย์กับผู้เรียนมักจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาสนทนากันที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๗๓

เมื่อพิจารณาว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป พบว่าโดยส่วนรวมและรายชื่ออยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ยกเว้นข้อ ๕ อาจารย์กับผู้เรียนมักจะสนทนากันและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงาน (อาชีพ) ต่าง ๆ และข้อ ๖ อาจารย์กับผู้เรียนมักจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาสนทนากันที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็น ๒.๗๗ และ ๓.๐๖ ตามลำดับ สิ่งที่พึงสังเกตคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับผู้เรียนของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง มีการเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุดเป็นไปในทำนองเดียวกันคือ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่างคือข้อ ๖ อาจารย์กับผู้เรียนมักจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาสนทนากัน รองลงมาคือข้อ ๕ อาจารย์กับผู้เรียนมักจะสนทนากันและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงาน (อาชีพ) ต่าง ๆ และข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่างคือ ข้อ ๑ ผู้เรียนไม่มีโอกาสทำวิจัยร่วมกับอาจารย์ รองลงมาคือ ข้อ ๔ อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไปฝึกปฏิบัติหรือทดลองงานหรือดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วพบว่าโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อ ๕ อาจารย์กับผู้เรียนมักจะสนทนากันและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงาน (อาชีพ) ต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ และข้อ ๖ อาจารย์กับผู้เรียนมักจะนำปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาสนทนากัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ โดยข้อที่แตกต่างกันนี้และโดยส่วนรวมที่แตกต่างกัน นิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากกว่านิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๔ ทุกกรณี

ตารางที่ ๒๔ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของนิสิตนักศึกษาค่านความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง
ผู้เรียนด้วยกันเอง

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง ผู้เรียนด้วยกันเอง	GPA 1 (N=387)		GPA 2 (N=102)		t
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
	๑. ในการสนทนาก็จะหยิบยกงานวิจัยมา พูดคุยกัน	๒.๕๕	๐.๕๐	๒.๕๐	
๒. มักจะชักชวนกันให้เชิญผู้มีผลงานวิจัย ที่ ๆ เก่ง ๆ มาบรรยายหรือพูดถึง งานที่วิจัยให้ฟัง	๒.๑๕	๐.๔๓	๒.๐๕	๐.๔๗	๑.๐๗
๓. ใ้มีโอกาสจัดอภิปราย สัมมนา หรือ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการวิจัยต่าง ๆ รวมกัน	๒.๑๑	๐.๔๕	๒.๐๑	๐.๕๕	๑.๐๕
๔. มักจะพูดคุยกันในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่	๒.๕๑	๐.๕๕	๓.๑๑	๑.๐๕	- ๑.๕๗
๕. มักจะชักชวนกันให้เชิญผู้มีประสบการณ์ ในการทำงานหรือในอาชีพต่าง ๆ มา เล่าถึงงานที่ทำให้ฟัง	๒.๒๕	๐.๔๗	๒.๒๓	๐.๕๗	๐.๑๔
๖. ใ้มีโอกาสจัดอภิปราย สัมมนา หรือ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับประสบการณ์ใน การทำงานรวมกัน	๒.๐๖	๐.๔๕	๒.๑๐	๐.๕๕	- ๐.๓๔
รวม	๒.๓๕	๐.๕๕	๒.๓๓	๐.๖๓	๐.๐๕

ตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความถี่เห็นของนิสิตนักศึกษามีคะแนน
เฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๕๕ และนิสิตนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป ทั้ง ๒ กลุ่ม ทั้ง
โดยส่วนรวมและเป็นรายช้อยู่ในระดับน้อย ยกเว้นข้อ ๔ มักจะพูดคุยกันในเรื่องของงาน (อาชีพ)
ที่ทำอยู่ ที่ทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยของนิสิตนักศึกษามี

คะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๐-๓.๔๔ มีค่าคะแนนเฉลี่ย ๒.๘๑ และนิสิตนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๕๐ ขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ย ๓.๑๑

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับเรื่องนี้พบว่า ทั้งโดยรวมและเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง เกียวของคะแนน
ความคิด เห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน

ตารางที่ ๒๕ แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง เกียวของคะแนนความคิด เห็นด้าน
หลักสูตรของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน

หลักสูตร	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. สามารถทำวิจัยในสาขาของตนได้	BG	๔	๐.๕๕	๐.๒๓	๐.๓๑
	WG	๔๔๔	๓๖๑.๖๕	๐.๗๕	
	รวม	๔๔๘	๓๖๒.๕๘		
๒. สามารถนำผลวิจัยมาประยุกต์ใช้ได้	BG	๔	๒.๖๕	๐.๖๖	๑.๐๒
	WG	๔๔๔	๓๑๒.๘๕	๐.๖๙	
	รวม	๔๔๘	๓๑๕.๕๕		
๓. รู้จักคิดวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล	BG	๔	๘.๐๐	๑.๕๕	๓.๕๑ **
	WG	๔๔๔	๒๕๗.๓๕	๐.๕๗	
	รวม	๔๔๘	๒๕๕.๓๕		
๔. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ	BG	๔	๕.๕๖	๑.๒๕	๒.๐๓
	WG	๔๔๔	๒๕๕.๒๕	๐.๖๑	
	รวม	๔๔๘	๓๐๐.๒๑		
๕. ศึกษา และติดตามความรู้ ความก้าวหน้า ทางด้านวิชาการอยู่เสมอ	BG	๔	๑๐.๖๖	๒.๖๖	๕.๑๖ **
	WG	๔๔๔	๓๑๐.๐๕	๐.๖๙	
	รวม	๔๔๘	๓๒๐.๗๐		
๖. สามารถแสวงหาความรู้และถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็นของตนเองออกมาได้ไม่ว่าใน รูปของการพูดและการ เขียน	BG	๔	๕.๗๕	๑.๔๓	๒.๒๗
	WG	๔๔๔	๓๐๖.๕๘	๐.๖๙	
	รวม	๔๔๘	๓๑๒.๒๓		

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

หลักสูตร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	
๗. สามารถประยุกต์ความรู้ในการทำงานได้	BG	๔	๑๒.๕๔	๓.๑๓	๔.๑๘	**
	WG	๔๘๔	๓๒๒.๘๓	๐.๖๕		
	รวม	๔๘๘	๓๓๕.๓๗			
๘. มีความตั้งใจที่จะศึกษาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	BG	๔	๕.๕๖	๑.๓๙	๑.๕๗	
	WG	๔๘๔	๓๙๑.๕๓	๐.๘๐		
	รวม	๔๘๘	๓๙๖.๐๙			
๙. มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของสังคม	BG	๔	๑๒.๑๓	๓.๐๓	๔.๐๓	**
	WG	๔๘๔	๓๒๔.๐๗	๐.๖๕		
	รวม	๔๘๘	๓๓๖.๒๐			
๑๐. รู้จักใช้คุณศัพท์ในการคัดสรรใจและแก้ปัญหาได้อย่างดี	BG	๔	๕.๒๘	๑.๓๒	๒.๕๗	**
	WG	๔๘๔	๒๔๘.๕๔	๐.๕๑		
	รวม	๔๘๘	๒๕๓.๘๒			
๑๑. มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน	BG	๔	๑๔.๒๕	๓.๕๖	๕.๑๐	**
	WG	๔๘๔	๓๓๗.๖๗	๐.๖๙		
	รวม	๔๘๘	๓๕๑.๙๒			
๑๒. สามารถให้การศึกษา ปักอบรม และให้คำปรึกษาแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องในสาขาวิชาชีพของตนได้	BG	๔	๕.๕๔	๑.๓๘๓	๑.๖๑	
	WG	๔๘๔	๓๔๘.๘๕	๐.๗๒		
	รวม	๔๘๘	๓๕๓.๓๙			
รวมทั้งค่า	BG	๔	๓.๘๗	๐.๙๖	๓.๔๘	**
	WG	๔๘๔	๑๓๘.๑๘	๐.๒๘		
	รวม	๔๘๘	๑๔๒.๐๕			

ตารางที่ ๒๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความนึกเห็นค่านหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน ปรากฏว่าโดยส่วนรวมและรายช้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ อยู่ ๖ ข้อ คือ ข้อ ๓ รู้จักวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ข้อ ๕ ศึกษาและศึกษาค้นคว้าความรู้ความก้าวหน้าทางงานวิชาการอยู่เสมอ ข้อ ๗ สามารถประยุกต์ความรู้ในการทำงานได้ ข้อ ๘ มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของสังคม ข้อ ๑๐ รู้จักใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างดี ข้อ ๑๑ มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพของตน แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ปรากฏว่ามีข้อ ๘ มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของสังคมข้อเดียวเท่านั้นที่พบความแตกต่างระหว่างนิสิตนักศึกษาที่รับราชการกับนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ ปรากฏผลดังในตารางที่ ๒๖ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๒๖ แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความนึกเห็นค่านหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กันโดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffé)
ข้อ ๘ มีความรู้ความเข้าใจในปัญหาของสังคม

ประสบการณ์	คะแนนเฉลี่ย	รับราชการ ๓.๒๔	ธุรกิจเอกชน ๓.๔๘	ไม่ไ้ทำงาน ๓.๔๕	ธุรกิจส่วนตัว ๓.๓๐	รัฐวิสาหกิจ ๓.๐๓
รับราชการ	๓.๒๔	—	NS	NS	NS	S**
ธุรกิจเอกชน	๓.๔๘		—	NS	NS	NS
ไม่ไ้ทำงาน	๓.๔๕			—	NS	NS
ธุรกิจส่วนตัว	๓.๓๐				—	NS
รัฐวิสาหกิจ	๓.๐๓					—

** P < .๐๑

ตารางที่ ๒๖ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีอาชีพรับราชการ กับนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ โดยนิสิตที่มีอาชีพรับราชการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยความนึกเห็นสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ ๒๓ แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนความถี่เห็นคุณค่า
เนื้อหาวิชาของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน

เนื้อหาวิชา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ใหม่ที่ไม่เคยเรียน มาก่อน	BG	๔	๖.๖๗	๑.๖๖	๑.๘๖
	WG	๔๘๔	๔๓๘.๓๔	๐.๘๘	
	รวม	๔๘๘	๔๔๕.๐๑		
๒. เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้างความสามารถทาง งานการวิจัย	BG	๔	๐.๓๗	๐.๐๙	๐.๑๑
	WG	๔๘๔	๓๘๘.๐๘	๐.๘๐	
	รวม	๔๘๘	๓๘๘.๔๕		
๓. เนื้อหาวิชาที่เน้นทฤษฎี	BG	๔	๑.๙๕	๐.๔๗	๐.๖๓
	WG	๔๘๔	๓๓๓.๘๗	๐.๖๘	
	รวม	๔๘๘	๓๓๕.๘๒		
๔. เนื้อหาวิชาที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์	BG	๔	๑๐.๘๘	๒.๖๑	๒.๘๘ **
	WG	๔๘๔	๔๒๒.๘๘	๐.๘๗	
	รวม	๔๘๘	๔๓๓.๗๖		
๕. เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ที่สามารถนำไป ปฏิบัติได้	BG	๔	๑๒.๘๗	๓.๑๘	๔.๐๓ **
	WG	๔๘๔	๓๗๖.๖๘	๐.๗๗	
	รวม	๔๘๘	๓๘๙.๕๕		
๖. เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้างความสามารถด้าน การงานอาชีพ	BG	๔	๑๘.๘๗	๔.๖๑	๕.๔๗ **
	WG	๔๘๔	๔๐๘.๖๑	๐.๘๔	
	รวม	๔๘๘	๔๒๗.๐๘		

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

งานเนื้อหาวิชา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๓. เนื้อหาวิชาที่เน้นการฝึกปฏิบัติ ฝึกทดลอง	BG	๔	๖.๑๑	๑.๕๒	๑.๖๗
	WG	๔๔๘	๔๔๑.๑๒	๐.๙๑	
	รวม	๔๕๒	๔๔๗.๒๓		
๔. เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของสังคม	BG	๔	๓๒.๙๓	๘.๒๓	๗.๘๕ **
	WG	๔๔๘	๕๐๐.๗๐	๑.๐๓	
	รวม	๔๕๒	๕๓๓.๖๓		
รวมทั้งงาน	BG	๘	๔.๗๘	๑.๑๘	๓.๒๕ **
	WG	๘๙๖	๑๗๗.๗๒	๐.๒๖	
	รวม	๙๐๔	๑๘๒.๕๐		

** $P < .0๑$

ตารางที่ ๒๗ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นค้านเนื้อหาวิชาของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน ปรากฏว่าโดยส่วนรวมและรายชอมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ อยู่ ๔ ชอคือ ชอ ๔ เนื้อหาวิชาที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ชอ ๕ เนื้อหาวิชาที่เน้นความรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ ชอ ๖ เนื้อหาวิชาที่เสริมสร้างความสามารถด้านการทำงานอาชีพ ชอ ๘ เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของสังคม แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe) ปรากฏว่ามีชอ ๔ เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของสังคม เพียงชอเดียวที่พบความแตกต่างระหว่างนิสิตนักศึกษามีอาชีพกับราชการด้นนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ ปรากฏผลดังในตารางที่ ๒๕

ส่วนชออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๒๔ แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคึกเห็นค้ำนเนื้อหาวิชาของนิสิตนักศึกษาค้ทั้งประสมการมกัันโดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé)
ข้อ ๔ เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวของกับปัญหาของสังคม

ประสมการณ	คะแนนเฉลี่ย	รักษารการ	ธุรกิจส่วนทัว	ธุรกิจเอกชน	ไมไค้ทำงาน	รัฐวิสาหกิจ
		๓.๒๘	๓.๑๐	๓.๐๘	๒.๘๘	๒.๓๓
รักษารการ	๓.๒๘	-	NS	NS	NS	S**
ธุรกิจส่วนทัว	๓.๑๐		-	NS	NS	NS
ธุรกิจเอกชน	๓.๐๘			-	NS	NS
ไมไค้ทำงาน	๒.๘๘				-	NS
รัฐวิสาหกิจ	๒.๓๓					-

ตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นว้ค่าคะแนนเฉลี่ยความคึกเห็นของนิสิตนักศึกษามีอาชีพรักษารการกับนิสิตนักศึกษาค้ทำงานรัฐวิสาหกิจแตกต้างกันอยางมีนัยสำคัญทางสถิติหระกัับ .๐๑ โดยนิสิตนักศึกษาค้มีอาชีพรักษารการมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคึกเห็นสูงกว้านิสิตนักศึกษาค้ทำงานรัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ ๒๘ แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง เกี่ยวของคะแนนความคึกเห็นค้ำนบทบาทของผู้นสอนของนิสิตนักศึกษาค้ทั้งประสมการมกััน

บทบาทของผู้นสอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. กระตุ้นใหญ่เรียนวิพากษ์วิจารณ์ความรู้ันเป็นที่ยอมรับแล้ว	BG	๘	๘.๘๓	๑.๑๘	๑.๘๒
	WG	๘๘๘	๓๑๘.๘๘	๐.๓๖	
	รวม	๘๘๘	๓๑๘.๖๖		
๒. มอบหมายงานใหญ่เรียนไปค้คนคว้าทค้ลองท้ววิจัย ท้วโครงการต้าง ๆ	BG	๘	๘.๑๖	๑.๐๘	๑.๑๓
	WG	๘๘๘	๘๘๓.๖๘	๐.๘๑	
	รวม	๘๘๘	๘๘๖.๘๑		

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

บทบาทของผู้สอน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๓. มักจะยกตัวอย่างงานวิจัยประกอบการสอน	BG	๕	๕.๗๓	๑.๑๔	๑.๒๕
	WG	๕๕๕	๕๕๖.๐๔	๐.๕๕	
	รวม	๕๕๕	๕๖๐.๘๑		
๔. การสอนของอาจารย์มักจะเน้นทฤษฎี แง่คิด วิธีการวิเคราะห์และพัฒนาการทางวิชาการ	BG	๕	๖.๖๓	๑.๖๕	๒.๕๕ **
	WG	๕๕๕	๓๑๓.๗๓	๐.๖๕	
	รวม	๕๕๕	๓๒๐.๓๕		
๕. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเสนอและถกเถียงประเด็น ต่าง ๆ ทางวิชาการร่วมกัน โดยอาจารย์เป็น ผู้แนะแนวทางอย่างใกล้ชิด	BG	๕	๕.๖๕	๑.๕๒	๑.๖๓
	WG	๕๕๕	๕๒๐.๖๗	๐.๕๒	
	รวม	๕๕๕	๕๒๖.๓๒		
๖. ให้ความคิดใหม่ ๆ แก่ผู้เรียนเพื่อเปิดความ สนใจให้กว้างขวาง	BG	๕	๑๔.๕๕	๕.๗๑	๕.๕๕ **
	WG	๕๕๕	๕๐๕.๓๒	๐.๕๕	
	รวม	๕๕๕	๕๒๗.๑๗		
๗. มักจะยกตัวอย่างเปรียบเทียบจากประสบการณ์ ของอาจารย์และผู้เรียนมาประกอบในการสอน	BG	๕	๑๐.๕๕	๒.๖๐	๓.๐๖ *
	WG	๕๕๕	๕๑๒.๒๕	๐.๕๕	
	รวม	๕๕๕	๕๒๒.๗๓		
๘. พยายามเตรียมและเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนให้ สอดคล้องกับงาน (อาชีพ) ที่ผู้เรียนทำอยู่	BG	๕	๕.๕๓	๒.๕๕	๒.๕๓ *
	WG	๕๕๕	๕๒๐.๕๕	๐.๕๖	
	รวม	๕๕๕	๕๓๐.๑๗		

* p < .05

** P < .01

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

คำบรรยายของผู้สอน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๘. ให้แนวคิดในการประยุกต์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการทำงานและในชีวิตประจำวัน	BG	๔	๑๑.๖๑	๒.๘๐	๓.๕๗ **
	WG	๔๔๔	๓๕๓.๖๖	๐.๘๑	
	รวม	๔๔๘	๕๐๕.๒๗		
๑๐. พยายามที่จะให้วิชาภาคทฤษฎีมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ	BG	๔	๗.๘๕	๑.๙๗	๒.๕๕ *
	WG	๔๔๔	๓๔๒.๗๒	๐.๗๕	
	รวม	๔๔๘	๓๕๐.๖๑		
๑๑. งานที่มอบหมายให้ยูเรียนทำมักจะเป็นงานฝึกปฏิบัติหรือแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญ	BG	๔	๕.๕๐	๑.๓๗	๑.๖๑
	WG	๔๔๔	๔๔๑.๓๑	๐.๙๑	
	รวม	๔๔๘	๔๔๖.๘๑		
๑๒. แนะนำให้ยูเรียนแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการทำงานระหว่างกัน	BG	๔	๗.๗๓	๑.๙๓	๑.๘๕
	WG	๔๔๔	๕๐๖.๑๕	๑.๐๕	
	รวม	๔๔๘	๕๑๓.๘๘		
รวมทั้งค่าน	BG	๔	๕.๒๓	๑.๓๐	๓.๑๕ **
	WG	๔๔๔	๒๐๑.๓๕	๐.๔๑	
	รวม	๔๔๘	๒๐๖.๕๘		

ตารางที่ ๒๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นคำบรรยายของผู้สอนของนิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ต่างประสบการณ์ ปรากฏว่าโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ ๖ ให้ความคิดใหม่ ๆ แก่ยูเรียนเพื่อเปิดความสนใจให้กว้างขวาง และข้อ ๘ ให้นำแนวคิดในการประยุกต์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการทำงานและในชีวิตประจำวัน ที่นิสิตนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ต่างประสบการณ์ก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ ข้อ ๔ การสอนของอาจารย์มักจะเป็นทฤษฎี แง่คิด วิธีการวิเคราะห์และพัฒนาการทางวิชาการ

ข้อ ๗ มักจะยกตัวอย่าง เปรียบเทียบจากประสบการณ์ของอาจารย์และผู้เรียนมาประกอบในการสอน
 ข้อ ๘ พยายามเตรียมและเชื่อมโยง เนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกับงาน (อาชีพ) ที่ผู้เรียนทำอยู่
 ข้อ ๑๐ พยายามที่จะให้วิชาภาคทฤษฎีมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ ที่นิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์
 ก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง
 ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe) ปรากฏว่ามีข้อ ๗ มักจะยกตัวอย่าง
 เปรียบเทียบจากประสบการณ์ของอาจารย์และผู้เรียนมาประกอบในการสอนเพียงข้อเดียวที่พบความ
 แตกต่างระหว่างนิสิตนักศึกษาที่ทำงานธุรกิจเอกชนกับนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำงาน ปรากฏผล
 ดังในตารางที่ ๓๐

ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓๐ แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นด้านบทบาท
 ของผู้สอนของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กันโดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe)
 ข้อ ๗ มักจะยกตัวอย่าง เปรียบเทียบจากประสบการณ์ของอาจารย์และผู้เรียนมา
 ประกอบในการสอน

ประสบการณ์	คะแนน เฉลี่ย	ธุรกิจเอกชน ๓.๘๓	รับราชการ ๓.๒๕	ธุรกิจส่วนตัว ๓.๒๐	รัฐวิสาหกิจ ๓.๑๘	ไม่ได้ทำงาน ๓.๐๑
ธุรกิจเอกชน	๓.๘๓	—	NS	NS	NS	S *
รับราชการ	๓.๒๕		—	NS	NS	NS
ธุรกิจส่วนตัว	๓.๒๐			—	NS	NS
รัฐวิสาหกิจ	๓.๑๘				—	NS
ไม่ได้ทำงาน	๓.๐๑					—

ตารางที่ ๓๐ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่ทำงานกับ
 ธุรกิจเอกชนกับนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดย
 นิสิตนักศึกษาที่ทำงานกับธุรกิจ เอกชนมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้
 ทำงาน

ตารางที่ ๓๑ แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนความพึงพอใจ
กิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาที่ทางประสบการณ์กัน

กิจกรรมการเรียนการสอน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. ได้รับความรู้และเทคนิควิธีเพียงพอที่จะทำ การวิจัยในสาขาวิชา	BG	๔	๖.๖๔	๑.๖๖	๒.๐๓
	WG	๔๘๔	๓๕๕.๒๖	๐.๘๑	
	รวม	๔๘๘	๔๐๑.๙๐		
๒. ได้มีโอกาสทดลองทำวิจัย เช่น การค้นคว้า ทำภาคินพนธ์ ทำโครงการต่าง ๆ ฯลฯ	BG	๔	๑๐.๔๔	๒.๖๒	๒.๓๗ *
	WG	๔๘๔	๔๕๗.๒๒	๐.๙๔	
	รวม	๔๘๘	๔๖๗.๖๖		
๓. ได้มีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์ วิจารณ์	BG	๔	๑๒.๐๓	๓.๐๐	๓.๔๘ *
	WG	๔๘๔	๔๑๗.๒๙	๐.๘๖	
	รวม	๔๘๘	๔๒๙.๓๒		
๔. ได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าตามความสนใจ	BG	๔	๒.๙๔	๐.๗๓	๐.๘๘
	WG	๔๘๔	๓๕๘.๕๕	๐.๗๓	
	รวม	๔๘๘	๔๐๑.๔๙		
๕. ได้มีโอกาสรวมอภิปรายหรือฟังคำบรรยาย จากวิทยากรที่มีความสามารถเป็นพิเศษเพื่อ ทราบถึงพัฒนาการใหม่ ๆ ในสาขาวิชา	BG	๔	๔.๕๓	๑.๑๓	๑.๒๗
	WG	๔๘๔	๔๒๙.๘๒	๐.๘๘	
	รวม	๔๘๘	๔๓๔.๓๕		
๖. ได้มีโอกาสไปศึกษาคูงานนอกสถานที่	BG	๔	๒.๖๘	๐.๖๖	๐.๖๐
	WG	๔๘๔	๕๓๖.๕๕	๑.๑๐	
	รวม	๔๘๘	๕๓๙.๒๓		

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ)

คำอธิบายกิจกรรมการเรียนการสอน	แหล่งความแปรปรวน				
		df	SS	MS	F
๑. ได้มีโอกาสไปฝึกงาน หรือฝึกปฏิบัติทาง	BG	๘	๕.๓๑	๑.๓๒	๑.๓๘
	WG	๕๘๘	๕๓๕.๕๘	๐.๙๑	
	รวม	๕๘๘	๕๔๐.๘๙		
๒. ได้เห็นแบบวิธีการวิเคราะห์ปัญหาและ เหตุการณ์อย่างมีเกณฑ์	BG	๘	๘.๕๕	๑.๒๓	๑.๒๑
	WG	๕๘๘	๕๕๘.๕๑	๑.๐๒	
	รวม	๕๘๘	๕๕๘.๘๖		
๓. ได้มีโอกาสทดลองทำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์ และปัญหาที่เกิดขึ้น	BG	๘	๒.๕๕	๐.๓๕	๐.๘๕
	WG	๕๘๘	๕๐๖.๓๑	๐.๘๓	
	รวม	๕๘๘	๕๐๘.๓๐		
๑๐. ได้รับการปลูกฝังใหม่ ความรับผิดชอบต่องาน และหน้าที่ของตนในสังคม	BG	๘	๑๖.๑๕	๕.๐๓	๕.๒๕ **
	WG	๕๘๘	๕๕๕.๕๐	๐.๙๔	
	รวม	๕๘๘	๕๗๑.๕๕		
รวมทั้งค่า	BG	๘	๓.๑๕	๐.๓๘	๑.๖๘
	WG	๕๘๘	๕๒๕.๕๕	๐.๘๖	
	รวม	๕๘๘	๕๒๘.๕๕		

ตารางที่ ๓๑ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่เห็นกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน ปรากฏว่าโดยส่วนรวมและเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ ๒ ได้มีโอกาสทดลองทำวิจัยเช่น การค้นคว้า ทำภาคินิพนธ์ ทำโครงการต่าง ๆ ข้อ ๓ ได้มีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจารณ์ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ข้อ ๑๐ ได้รับการปลูกฝังใหม่ ความรับผิดชอบต่องานและหน้าที่ของตนในสังคม ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่เมื่อทดสอบ

ความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffé) ปรากฏว่า ข้อ ๓ ได้มีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หิวจรัม เพียงข้อเดียวที่พบความแตกต่างระหว่างนิสิตนักศึกษาที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวกับนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ และนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำงาน ปรากฏผลดังในตารางที่ ๓๒

ตารางที่ ๓๒ แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสมการันกัน โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffé)

ข้อ ๓ ได้มีโอกาสทำรายงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์หิวจรัม

ประสมการัน	คะแนนเฉลี่ย	ธุรกิจส่วนตัว	ธุรกิจเอกชน	รับราชการ	ไม่ได้ทำงาน	รัฐวิสาหกิจ
		๔.๒๐	๓.๕๐	๓.๓๕	๓.๒๐	๓.๑๕
ธุรกิจส่วนตัว	๔.๒๐	—	NS	NS	S*	S*
ธุรกิจเอกชน	๓.๕๐		—	NS	NS	NS
รับราชการ	๓.๓๕			—	NS	NS
ไม่ได้ทำงาน	๓.๒๐				—	NS
รัฐวิสาหกิจ	๓.๑๕					—

จากตารางที่ ๓๒ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวแตกต่างกับนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำงานและนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยนิสิตนักศึกษาที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ได้ทำงานและนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ ๓๓ แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนความคิดเห็น
การบริการทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประเทศทั้ง

ด้านการบริการทางวิชาการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. การให้บริการเกี่ยวกับการวิจัย เช่น การให้บริการทางคำคอมพิวเตอร์ การบริการให้คำปรึกษาในด้านการวิจัย เหมาะสม	BG	๔	๔.๘๑	๑.๒๐	๑.๓๗
	WG	๔๘๘	๔๒๑.๘๕	๐.๘๗	
	รวม	๔๘๘	๔๒๖.๖๖		
๒. การให้บริการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประชุมสัมมนา หรือการนิทรรศการทางวิชาการแก่ผู้เรียนเหมาะสม	BG	๔	๗.๕๕	๑.๘๘	๒.๓๘ *
	WG	๔๘๘	๓๘๑.๐๖	๐.๗๘	
	รวม	๔๘๘	๓๘๘.๖๑		
๓. การให้บริการในเรื่องเกี่ยวกับการจัดประชุมสัมมนา หรือการจัดนิทรรศการทางวิชาการของผู้เรียน เช่น การออกหนังสือเชิญวิทยากรให้ การจัดสถานที่ให้ความสะดวก	BG	๔	๖.๓๐	๑.๕๗	๑.๘๒
	WG	๔๘๘	๔๑๘.๕๒	๐.๘๖	
	รวม	๔๘๘	๔๒๔.๘๒		
๔. การบริการเกี่ยวกับการไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ เช่น การติดต่อสถานที่ การบริการเรือ รถรับ-ส่ง ไปปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยให้ความสะดวก	BG	๔	๑๖.๒๘	๔.๐๖	๕.๐๘ *
	WG	๔๘๘	๔๘๗.๓๑	๑.๐๐	
	รวม	๔๘๘	๕๐๓.๕๙		
๕. การบริการเกี่ยวกับการขายเอกสาร หรือหนังสือทางวิชาการ เหมาะสม	BG	๔	๘.๕๐	๒.๑๐	๒.๕๘ *
	WG	๔๘๘	๕๐๕.๕๐	๐.๘๕	
	รวม	๔๘๘	๕๑๗.๕๐		
๖. ปริมาณของหนังสือ เอกสาร วารสารทางวิชาการในห้องสมุด	BG	๔	๘.๐๗	๒.๐๑	๒.๑๑
	WG	๔๘๘	๕๖๑.๖๐	๐.๙๕	
	รวม	๔๘๘	๕๖๙.๖๗		

ตารางที่ ๓๓ (ต่อ)

กานการบริการทางวิชาการ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๗. หนังสือเอกสาร วารสาร ในห้องสมุด ความทันสมัย	BG	๔	๑๐.๒๔	๒.๕๖	๓.๐๗ *
	WG	๔๔๔	๔๐๓.๖๖	๐.๘๓	
	รวม	๔๔๘	๔๑๓.๙๐		
๘. การบริการคณาคำถามและช่วยคนควาของ บรรณารักษ์ห้องสมุด ช่วยในการเรียน และคนควาของท่านใด	BG	๔	๐.๙๐	๐.๑๗	๐.๒๐
	WG	๔๔๔	๔๐๕.๕๕	๐.๘๕	
	รวม	๔๔๘	๔๑๐.๑๕		
๙. เวลาเปิด-ปิด ทำการของห้องสมุด เอื้อ อำนวยความสะดวกคนควา	BG	๔	๓.๑๖	๐.๗๘	๐.๙๗
	WG	๔๔๔	๔๕๕.๓๑	๑.๐๒	
	รวม	๔๔๘	๔๕๘.๕๗		
๑๐. การให้เวลาในการยืมหนังสือของห้องสมุด เหมาะสม	BG	๔	๖.๒๗	๑.๕๖	๑.๕๒
	WG	๔๔๔	๓๕๕.๑๑	๐.๘๑	
	รวม	๔๔๘	๔๐๑.๓๘		
๑๑. การให้บริการแนะนำและเผยแพร่ผลงาน วิจัยใหม่ ๆ และหนังสือใหม่ ๆ ของห้องสมุด แก่ผู้เรียนเหมาะสม	BG	๔	๕.๐๑	๑.๐๐	๑.๓๘
	WG	๔๔๔	๓๕๕.๕๗	๐.๗๒	
	รวม	๔๔๘	๓๕๓.๕๘		
๑๒. บรรณาคาศภายในห้องสมุดเหมาะสมกับเป็น สถานศึกษาคคนควา	BG	๔	๗.๕๓	๑.๘๕	๑.๘๖
	WG	๔๔๔	๔๕๒.๖๖	๐.๕๕	
	รวม	๔๔๘	๔๕๐.๐๕		
รวมทั้งคาน	BG	๔	๑.๘๖	๐.๕๖	๑.๒๒
	WG	๔๔๔	๑๘๕.๕๓	๐.๓๘	
	รวม	๔๔๘	๑๘๖.๒๙		

ตารางที่ ๓๓ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นค่าบริการทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน ปรากฏว่าโดยส่วนรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ ๒ การให้บริการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประชุมสัมมนา หรือการนิเทศการทางวิชาการแก่ผู้เรียนเหมาะสม ข้อ ๔ การบริการเกี่ยวกับการไปคูงานนอกสถานที่ ฯลฯ ข้อ ๕ การบริการเกี่ยวกับการขายเอกสาร หรือหนังสือทางวิชาการเหมาะสม ข้อ ๗ หนังสือเอกสาร วารสารในห้องสมุดมีความทันสมัย ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ย เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe) ปรากฏว่ามีข้อ ๔ การบริการเกี่ยวกับการไปคูงานนอกสถานที่ ฯลฯ เพียงข้อเดียว ที่พบความแตกต่างระหว่างนิสิตนักศึกษาที่รับราชการกับนิสิตนักศึกษาที่ทำงานธุรกิจเอกชน ปรากฏผลดังในตารางที่ ๓๔

ตารางที่ ๓๔ แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นค่าบริการทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน โดยวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffe)
 ข้อ ๔ การบริการเกี่ยวกับการไปคูงานนอกสถานที่ เช่น การติดต่อก่อนหน้าที่ การบริการเรื่องรถรับ-ส่ง ไปคูงานของมหาวิทยาลัยให้ความสะดวก

ประสบการณ์	คะแนนเฉลี่ย	รับราชการ	ธุรกิจส่วนตัว	รัฐวิสาหกิจ	ไม่ได้ทำงาน	ธุรกิจเอกชน
		๒.๕๕	๒.๓๐	๒.๑๘	๒.๑๘	๒.๐๕
รับราชการ	๒.๕๕	—	NS	NS	NS	S*
ธุรกิจส่วนตัว	๒.๓๐		—	NS	NS	NS
รัฐวิสาหกิจ	๒.๑๘			—	NS	NS
ไม่ได้ทำงาน	๒.๑๘				—	NS
ธุรกิจเอกชน	๒.๐๕					—

ตารางที่ ๓๕ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตที่รับราชการกับนิสิตนักศึกษาที่ทำงานกับธุรกิจเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ โดยนิสิตนักศึกษาที่รับราชการมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ทำงานกับธุรกิจเอกชน

ตารางที่ ๓๔ แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนความพึงพอใจเห็นคุณค่าสัมพันธภาพทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับนักเรียนของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประเทศด้วยกัน

ความสัมพันธภาพทางวิชาการระหว่าง อาจารย์กับนักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. ผู้เรียนได้มีโอกาสทำวิจัยร่วมกับอาจารย์	BG	๔	๓.๖๖	๐.๙๑	๐.๙๑
	WG	๔๔๔	๔๔๖.๔๒	๑.๐๐	
	รวม	๔๔๘	๔๕๐.๐๘		
๒. อาจารย์มักจะวิพากษ์วิจารณ์งานวิจัย ต่าง ๆ ใหญ่เรียนพึงเสมอในการสนทนากัน	BG	๔	๔.๓๖	๑.๐๘	๑.๒๑
	WG	๔๔๔	๔๓๕.๘๑	๐.๙๐	
	รวม	๔๔๘	๔๔๐.๑๗		
๓. อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไปร่วม กิจกรรมทางวิชาการตามสถานที่ต่าง ๆ	BG	๔	๓.๓๕	๐.๘๔	๑.๐๗
	WG	๔๔๔	๔๒๗.๖๕	๐.๘๘	
	รวม	๔๔๘	๔๓๑.๐๘		
๔. อาจารย์มักจะแนะนำให้ผู้เรียนไปฝึกปฏิบัติ หรือทดลองงาน หรือดูงานตามสถานที่ ต่าง ๆ	BG	๔	๑.๕๖	๐.๔๕	๐.๕๓
	WG	๔๔๔	๔๔๓.๖๐	๐.๙๑	
	รวม	๔๔๘	๔๔๕.๑๖		
๕. อาจารย์กับนักเรียนมักจะสนทนากันและ วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับงาน (อาชีพ) ต่าง ๆ	BG	๔	๒.๕๕	๐.๖๑	๐.๖๕
	WG	๔๔๔	๔๒๗.๗๘	๐.๘๘	
	รวม	๔๔๘	๔๓๐.๓๓		
๖. อาจารย์กับนักเรียนมักจะนำปัญหาที่เกิดขึ้น ในสังคมมาสนทนากัน	BG	๔	๕.๒๕	๑.๓๒	๑.๒๑
	WG	๔๔๔	๔๒๖.๒๕	๑.๐๘	
	รวม	๔๔๘	๔๓๑.๕๐		

ตารางที่ ๓๕ (ต่อ)

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง อาจารย์กับนักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
	BG	๔	๒.๐๕	๐.๕๑	๐.๕๑
	WG	๔๔๕	๒๗๑.๕๐	๐.๕๖	
รวมทั้งกัน	รวม	๔๔๙	๒๗๓.๕๕		

จากตารางที่ ๓๕ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา ของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน ปรากฏว่าโดยส่วนรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓๖ แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างผู้เรียนด้วยกันของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง ผู้เรียนด้วยกันเอง	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๑. ในการสนทนามักจะหยิบยกงานวิจัยมา พูดคุยกัน	BG	๔	๓.๕๕	๐.๘๘	๑.๑๗
	WG	๔๔๕	๕๐๕.๖๐	๐.๘๓	
	รวม	๔๔๙	๕๐๙.๑๕		
๒. มักจะชักชวนกันให้เชิญผู้มีผลงานวิจัยที่ เด่น ๆ มาบรรยายหรือพูดถึงงานที่วิจัย ให้ฟัง	BG	๔	๐.๘๕	๐.๒๑	๐.๓๐
	WG	๔๔๕	๓๕๒.๐๓	๐.๗๖	
	รวม	๔๔๙	๓๕๒.๘๘		
๓. ใ้มีโอกาสซักอภิปราย สัมมนา หรือจัด นิทรรศการเกี่ยวกับการวิจัยต่าง ๆ ร่วมกัน	BG	๔	๕.๕๕	๑.๑๒	๑.๕๘
	WG	๔๔๕	๓๖๗.๕๕	๐.๗๕	
	รวม	๔๔๙	๓๗๓.๐๓		

ตารางที่ ๓๖ (ต่อ)

ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่าง ผู้เรียนด้วยกันเอง	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
๔. มักจะพูดคุยกันในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่	BG	๔	๗๔.๐๕	๓.๕๑	๓.๗๕
	WG	๔๔๔	๔๔๗.๕๕	๐.๕๒	
	รวม	๔๔๘	๕๒๑.๕๐		
๕. มักจะชักชวนกันให้เชิญผู้มีประสบการณ์ ในการทำงานหรือในอาชีพต่าง ๆ มา เล่าถึงงานที่ทำให้ฟัง	BG	๔	๔.๘๓	๑.๒๐	๑.๕๓
	WG	๔๔๔	๓๘๐.๖๕	๐.๗๕	
	รวม	๔๔๘	๓๘๕.๕๒		
๖. ใ้มีโอกาสนำข้ออภิปราย สัมมนา หรือจัด นิทรรศการ เกี่ยวกับประสบการณ์ในการ ทำงานร่วมกัน	BG	๔	๕.๓๗	๑.๓๔	๑.๘๒
	WG	๔๔๔	๓๕๗.๑๒	๐.๗๙	
	รวม	๔๔๘	๓๖๒.๔๙		
รวมทั้งสาม	BG	๔	๒.๑๑	๐.๕๒	๑.๒๒
	WG	๔๔๔	๒๐๗.๘๐	๐.๕๒	
	รวม	๔๔๘	๒๐๙.๙๑		

ตารางที่ ๓๖ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ต่างประสบการณ์กัน ปรากฏว่าโดยส่วนรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ ๔ มักจะพูดคุยกันในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé) พบว่านิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ทำงานรัฐวิสาหกิจกับนิสิตนักศึกษายังไม่ได้ทำงานแตกต่างกัน ปรากฏผลดังในตารางที่ ๓๗

ตารางที่ ๓๗ แสดงการ เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นค่าความสัมพันธ์ทางวิชาการ ระหว่างผู้เรียนด้วยกันของนิสิตนักศึกษาที่ต่างประสบการณ์กัน โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe')
ข้อ ๕ มักจะพู่กันอยู่ในเรื่องของงาน (อาชีพ) ที่ทำอยู่

ประสบการณ์	คะแนนเฉลี่ย	รัฐวิสาหกิจ	รับราชการ	ธุรกิจเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว	ไม่ไ้ทำงาน
		๓.๓๘	๓.๐๒	๒.๘๓	๒.๘๐	๒.๗๓
รัฐวิสาหกิจ	๓.๓๘	—	NS	NS	NS	S*
รับราชการ	๓.๐๒		—	NS	NS	NS
ธุรกิจเอกชน	๒.๘๓			—	NS	NS
ธุรกิจส่วนตัว	๒.๘๐				—	NS
ไม่ไ้ทำงาน	๒.๗๓					—

ตารางที่ ๓๗ แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ กับนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ไ้ทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยนิสิตนักศึกษาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ยังไม่ไ้ทำงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๕ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยคัสสรรที่เกี่ยวกับ
กับการบัณฑิตศึกษาสาขาสังคมศาสตร์

จากการสอบถามถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัจจัยคัสสรรที่เกี่ยวกับกับการบัณฑิตศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ โดยคำถามปลายเปิด พบว่า
มากกว่าร้อยละ ๕๐ มีความคิดเห็นดังนี้

๑. ด้านหลักสูตร มีวิชาที่เปิดสอนจริง ๆ น้อยไม่เต็มตามหลักสูตรและมีวิชา
บังคับให้เรียนมาก ทำให้นิสิตนักศึกษาขาดความเป็นอิสระในการเลือกเรียนวิชาที่สนใจ
นอกจากนั้นหลักสูตรยังไม่ช่วยให้ชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างจริงจัง และไม่ช่วยให้
ทำงานวิจัยไต่ถามเท่าที่ควร

นิสิตนักศึกษาเสนอแนะว่าควรจะมีวิชาให้มากขึ้นเพื่อที่นิสิตนักศึกษาจะได้มี
โอกาสเลือกวิชาที่สนใจได้มากขึ้น และควรจะมีวิชาที่เกี่ยวกับการวิจัยให้มากขึ้น

๒. ด้านการเรียนการสอน

๒.๑ ด้านเนื้อหาวิชา นิสิตนักศึกษาเห็นว่าปัจจุบันเน้นทฤษฎีที่เป็นของ
ต่างประเทศมากเกินไปทำให้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพหรือในชีวิตจริง ๆ ใคน้อย
และเนื้อหาที่เกี่ยวกับการวิจัยยังมีน้อย

ข้อเสนอแนะของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับด้านเนื้อหาวิชามีดังนี้

- ๑) ควรจะเน้นทฤษฎีควบคู่ไปกับการปฏิบัติด้วย
- ๒) ควรจะให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคมไทย
- ๓) ควรพยายามประยุกต์เพื่อให้เข้ากับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม
จริง ๆ ด้วย คือควรนำเอาปัญหาเฉพาะกรณี (case study)
มาศึกษาให้มากขึ้น
- ๔) ควรจะมีเนื้อหาที่เสริมสร้างความสามารถในการวิจัยมากขึ้น

๒.๒ ด้านบทบาทของครูสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นิสิต
นักศึกษาเห็นว่าปัจจุบัน อาจารย์เป็นดังนี้

๑) อาจารย์เตรียมการสอนน้อยและไม่ค่อยรับผิดชอบในการสอน
 ๒) การเรียนการสอนมีลักษณะของการถ่ายทอดจากอาจารย์เพียงฝ่ายเดียว
 ๓) อาจารย์ไม่ค่อยมีเวลาให้ซักถามในห้องเรียน ไม่สร้างบรรยากาศ
 ของการเรียนให้เกิดความกระตือรือร้น

๔) อาจารย์ยึดแนวความคิดของตนเองมากเกินไป และไม่คอยยอมรับ
 ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่แตกต่างจากของอาจารย์

๕) อาจารย์ให้งานมากโดยไม่คำนึงถึงเวลาของนิสิตนักศึกษา

๖) อาจารย์เร่งผลิให้นิสิตนักศึกษาทราบล่าช้า

ข้อเสนอแนะของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับอาจารย์และการจัดกิจกรรมการ
 เรียนการสอนมีดังนี้

๑) อาจารย์ควรเตรียมการสอนให้มากขึ้น

๒) อาจารย์ควรใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบ และควรเน้นการเรียนการ
 สอนแบบอภิปราย สัมมนาให้มากขึ้น

๓) อาจารย์ควรยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่แตกต่างจาก
 ของอาจารย์

๔) การมอบหมายงานควรให้เหมาะสมกับเวลา

๕) อาจารย์ควรแจ้งผลกลับไปให้นิสิตนักศึกษาทราบโดยเร็ว

๓. กานการบริการทางวิชาการ นิสิตนักศึกษาเห็นว่าปัจจุบันเป็นดังนี้

๑) หนังสือ ตำรา วารสาร เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการเรียนมีน้อย
 ไม่เพียงพอ

๒) หนังสือใหม่ ๆ หันสมัยไม่ค่อยมี

๓) หาดนังสือยากเพราะว่าจัดไม่เป็นระเบียบ

๔) บรรยากาศในห้องสมุดไม่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า เนื่องจาก
 อากาศร้อนและมีการพูดคุยกันส่งเสียงดัง

ข้อเสนอแนะของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการบริการทางวิชาการเป็นดังนี้

- ๑) ควรมีหนังสือ วารสารใหม่ ๆ และทันสมัย
- ๒) ควรมีหนังสือ วารสารใหม่ตามสภาพตลาดหนังสือ
- ๓) ควรขยายเวลาในการเปิด-ปิดห้องสมุดในแต่ละวันและควรเปิดบริการ

ในวันหยุดด้วย

๔) ห้องสมุดควรมีบรรณารักษ์ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับค่านห้องสมุดคอยบริการแก่นิสิตนักศึกษาในคณาการแนะนำการค้นคว้า หรือรวบรวมบรรณานุกรม

๕) สภาพหนังสือควรจัดเป็นระเบียบเรียบร้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งวารสารควรให้นิสิตนักศึกษายืมจากเจ้าหน้าที่และคืนเมื่อใช้เสร็จแล้ว เพื่อที่จะได้สะดวกแก่คนที่ต้องการใช้วารสารนั้น ๆ ท่อไป

๖) ห้องสมุดควรมีบริการแนะนำหนังสือใหม่ ๆ และงานวิจัยใหม่ ๆ ที่เข้ามาในห้องสมุดแก่นิสิตนักศึกษา โดยอาจจัดทำเป็นหัวข้อตีพิมพ์ประกาศไว้

๔. ความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา และระหว่างนิสิตนักศึกษาค่อยกันเอง

ระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาเห็นว่าในปัจจุบันความสัมพันธ์กับอาจารย์ค่อนข้างจะเห็นห่าง อาจารย์ไม่ค่อยเป็นกันเอง นิสิตนักศึกษาเสนอแนะว่า ควรจะปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา โดยควรจะมีศูนย์กลางที่จะทำให้อาจารย์และนิสิตนักศึกษามาพบปะกันได้ นอกจากนั้นอาจารย์ควรแบ่งเวลาในการให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาอย่างจริงจัง

ระหว่างนิสิตนักศึกษาค่อยกันเอง นิสิตนักศึกษาเห็นว่าในปัจจุบันยังเป็นแบบต่างคนต่างเรียน ต่างคนต่างค้นคว้า การแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการยังไม่มากพอควร นิสิตนักศึกษาเสนอแนะว่าควรให้มีศูนย์กลางในการพบปะพูดคุยและร่วมกิจกรรมกัน และอยากให้เพื่อนนิสิตนักศึกษาสนใจให้ความร่วมมือกันในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ให้มากขึ้น นอกจากนั้นควรส่งเสริมวิธีการศึกษาแบบเป็น "กลุ่มศึกษา" ให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อที่นิสิตนักศึกษาจะได้มีกิจกรรมทางวิชาการร่วมกัน